

ULKOSUOMALAISPARLAMENTTI
UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTET – FINNISH EXPATRIATE PARLIAMENT

**RESOLUTIONER ANTAGNA VID
UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS
NIONDE SESSION
16.–17.6.2017**

UFP 20 år

INLEDNING

Utlandsfinländarparlamentet (UFP) grundades den 5 augusti 1997. År 2017 är ett mångdubbelt jubileumsår. I år firas nämligen vårt lands 100-årsjubileum (Finland 100), samtidigt som Finland-Samfundet rf, som är UFP:s sekretariat och utlandsfinländarnas organisation för rådgivning och service, firar sitt 90-årsjubileum. Utlandsfinländarparlamentets 20-årsjubileum firades vid sessionen som anordnades den 16–17.6.2017 i Helsingfors universitets huvudbyggnad. Denna session var den nionde i ordningen. I sessionen deltog 193 utlandsfinländska sammanslutningar från 21 länder, med 260 utlandsfinländare som bor på olika håll i världen. Detta innebär att sessionen var den tredje största genom UFP:s historia.

Vid sessionen behandlades ett antal motioner som inlämnats av utlandsfinländska sammanslutningar. Efter att sekretariatet slagit samman några likartade motioner bland alla dem som inlämnats (dvs. totalt 74 motioner), kvarstod 55 motioner som skulle behandlas vid sessionen. Därefter skickades ytterligare en motion till det berörda utskottet direkt från plenarsammanträdet, vilket innebar att sammanlagt 56 resolutioner antogs vid 2017 års session. Bakgrunden till dessa resolutioner har utarbetats i samarbete mellan motionslämnarna och personalen vid Finland-Samfundet r.f.

Utlandsfinländarparlamentet är en inflytandekanal som förenar Finland med finländare som bor på olika håll i världen. UFP främjar denna grupps frågor. UFP fungerar som utlandsfinländarnas intressebevaknings- och samarbetsforum. De utlandsfinländska sammanslutningarna kan ansluta sig till UFP och följa med UFP:s verksamhet genom att ratificera utlandsfinländarparlamentets stadgar. I dagsläget finns det redan 531 utlandsfinländska sammanslutningar från 39 olika länder som på detta sätt bidrar till beslutsfattandet inom den offentliga förvaltningen med sina egna synpunkter.

Förteckningen över de resultat som uppnåtts är lång och mångsidig. Några exempel är införande av dubbelt medborgarskap (2003), lägre beskattning av arbetspensioner (2011), rehabilitering av krigsveteraner i deras hemland, möjligheten till en trygg ålderdom på det finska språket utomlands, och stödet för Finlandsskolornas (utomlands) verksamhetsbetingelser. I september 2017 överlämnade regeringen en proposition till riksdagen om en ändring av vallagen, så att brevröstning blir tillåtet för utlandsfinländare. Även Finland håller nu på att ansluta sig till de länder som ser till att statsmedborgare som bor i utlandet får reella möjligheter att rösta.

Finländarna är nu mer internationella än någonsin tidigare. Utlandsfinländskheten är en del av vardagen för allt fler finländare. På olika håll i världen bor åtminstone 1,6 miljoner utlandsfinländare, varav ungefär 300 000 är finländska medborgare och över 242 000 är röstberättigade. Ökad rörlighet, utvandring och återflyttning samt invandring har blivit en bestående trend.

Under mandatperioden 2017–2020 har utlandsfinländarparlamentets presidium följande frågor som särskilda huvudmålsättningar:

- att skyndsamt verkställa brevröstning i de nationella valen och anordna en tillhörande informationskampanj;
- att främja på alla förvaltningsområden *Regeringens utlandsfinländarpolitiska program för åren 2017–2021* som uppdaterades under samordning av inrikesministeriet;
- att trygga utlandsfinländarparlamentets verksamhetsbetingelser genom att se till att UFP omfattas av lagstiftning;
- att framhäva tillgången på tjänster som tillhandahålls av Finland till statsmedborgare som bor i utlandet;
- att trygga verksamheten utomlands i Finlandsskolorna och de finländska skolorna samt att stöda utlandsfinländska barns och ungas modersmål och kultur (genom att permanent öka statsanslagen i budgetmomentet som bland annat omfattar Finlandsskolorna, genom att skapa ett eget moment för Finlandsskolorna i statsbudgeten, samt genom att utsträcka statsanslagen till att gälla undervisning av elever som är under 3 år gamla i Finlandsskolorna);
- utbudet av finländska kommunikationstjänster som tillhandahålls till utlandsfinländare och av kommunikation som riktas till dem, samt tillgången till Rundradions program på olika håll i världen;
- att stödja utlandsfinländsk organisationsverksamhet och främja nätverkande för att värna om utlandsfinländarnas fasta anknytning till Finland, allt emedan undervisnings- och kulturministeriet fortsätter att trygga Finland-Samfundet rf:s verksamhetsbetingelser.

Protokollet, resolutionerna, deltagarförteckningarna, riksdagens talmans öppningstal och undervisningsministerns festtal samt ytterligare information om sessionen finns på Utlandsfinländarparlamentets webbplats www.usp.fi/index.php?kieli=se – Sessionen 2017.

Utlandsfinländarparlamentets presidium 2017–2020

RESOLUTIONER ANTAGNA VID UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS NIONDE SESSION

I	Resolutioner om politiska och officiella ärenden	5
II	Resolutioner om medborgarskapsärenden	7
III	Resolutioner om seniorärenden	11
IV	Resolutioner om sociala ärenden	16
V	Resolutioner om studie- och utbildningsärenden I	18
VI	Resolutioner om studie- och utbildningsärenden II	21
VII	Resolutioner om kulturärenden	23
VIII	Resolutioner om informationsärenden.....	25
IX	Resolutioner om ekonomiska och stadgeärenden	28

I RESOLUTIONER OM POLITISKA OCH OFFICIELLA ÄRENDEN

1. Hur Brexit påverkar finländarna

I Storbritannien hölls det en folkomröstning den 23 juni 2016 om landets EU-medlemskap. Britterna fick rösta om landet skulle förbli medlem i Europeiska unionen eller om det skulle gå ur unionen. Av väljarna röstade 52 % för att lämna Europeiska unionen, medan 48 % röstade för att landet skulle stanna kvar i EU. Storbritannien lämnade in sin formella anmälan om utträde den 29 mars 2017. Detta satte igång verkställandet av en utträdesprocess i enlighet med artikel 50, vilket aldrig tidigare skett. I Bryssel godkändes därefter riktlinjerna av de övriga 27 medlemsstaterna vid ett extraordinarie möte i Europeiska rådet.

Riktlinjerna av Europeiska rådet, som alltså togs fram vid mötet för EU:s statschefer, omfattar anvisningar om principerna och de allmänna ståndpunkterna inför förhandlingarna. Dessa uppdateras hela tiden, vilket innebär att situationen förändras allt eftersom diskussionerna fortskrider. (Fritt citat från finländska utrikesministeriets webbplats europainformationen.fi under punkten "Frågor och svar om Storbritanniens utträde ur EU", se eurooppatiedotus.fi/sv/2017/03/30/fragor-och-svar-om-storbritanniens-uttrade-ur-eu/). Förhandlingarna tar två år, men de kan vid behov förlängas med samtliga medlemsstaters samtycke. Avtalet om utträde kräver inte bara Europaparlamentets utan även det brittiska parlamentets godkännande.

Finlands ståndpunkter fastställs av regeringens EU-ministerutskott, och riksdagen deltar i att utforma dem.

Storbritanniens utträde kommer att påverka EU:s framtid, men det finns flera olika möjliga scenarier. Storbritannien är sjunde i ordningen bland Finlands viktigaste handelspartner. För sin del eftersträvar Storbritannien en situation där landet i framtiden kan besluta vem som får bo, arbeta eller t.ex. studera där. Förhandlingsprocessen går trögt. För närvarande fortsätter allt precis som förut. Enligt bedömningar av en Brexit-expert kommer inga förändringar heller att ske under de närmaste två åren i finländska medborgares liv. Det råder ökad osäkerhet om huruvida medborgarnas grundläggande rättigheter ingår i de trumfkort som unionen har i förhandlingarna, i synnerhet eftersom man från brittiskt håll helt klart diskuterar också EU-medborgarnas ställning i landet.

Motionslämnarna är oroade över hur Brexit i nuläget och framöver påverkar situationen för de finländare som bor i Storbritannien. De finländska familjerna som bor i Storbritannien är oroade över att deras familjer att splittras på grund av att olika familjemedlemmar behandlas på olika sätt. Inom utlandsfinlän-

darparlamentets region Mellaneuropa är man intresserad av hur Finlands regering har åtagit sig att driva vidare denna fråga.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar de finländska myndigheterna och Finlands regering att se till att finländare som bor i Storbritannien inklusive deras familjer får sina intressen tillgodosedda samt att informera regelbundet om situationen medan Brexit fortskrider. I diskussioner med myndigheterna i Finland bör sekretariatet och presidiet framföra synpunkterna från de finländare som bor i Storbritannien.

2. Brevröstning

I nästan 20 års tid har utlandsfinländarna försökt få rätt att brevrösta i nationella val. Lagförslaget om brevröstning kommer att behandlas av riksdagen på hösten 2017, och avsikten är att lagen ska träda i kraft på våren 2018. Således kan de första valen med brevröstning anordnas redan på våren 2019, då det är dags för riksdagsval. Detta är förenligt med regeringens budgetrambeslut, som gäller hela regeringsperioden.

Skälet till det låga valdeltagandet från utlandsfinländarnas sida är enligt undersökningarna inte bristande intresse. Istället har det primära skälet varit att det i praktiken är omöjligt att rösta exempelvis på grund av att vallokaler ligger långt borta. Ett annat viktigt skäl är att väljarna själva anser att de har bristande information om valkandidaterna.

På våren 2017 i samband med remissrundan för lagförslaget om brevröstning fick justitieministeriet värdefull återkoppling om faktorer som eventuellt kunde bidra till att val med brevröstning kan genomföras framgångsrikt. I juni 2017 sammanträdde riksdagen för att revidera lagen om den finländska Posten, vilket medförde ändringar som tillåter bland annat att brev utdelas mer sällan. Om motsvarande logistiska utmaningar dyker upp i praktiken när val med brevröstning blir aktuella, kan man åtgärda dem genom god förhandsplanering.

Att planera heltäckande förhandsinformation ingår också i ett lyckat första försök, nu när en ny finländsk lag äntligen träder i kraft, vilket gör det möjligt för 242 092 röstberättigade utlandsfinländare (läget år 2015) att faktiskt delta i valen. Innan lagen om brevröstning

träder i kraft krävs en effektiv informationskampanj som riktar sig till utlandsfinländare. Detta är viktigt i synnerhet med tanke på den äldre generationen eller dem som har sämre språkkunskaper, alternativt med tanke på dem som inte har någon internetuppkoppling eller som kanske har en dator eftersom barnen har skaffat dem en sådan, men som är osäkra på hur den används eller inte har så mycket erfarenhet av att använda den.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att finska staten ska anordna en effektiv informationskampanj på klarspråk om brevröstning innan den tas i bruk. Därvid ska finska staten utnyttja inhemska och utlandsfinländska medier på flera olika kanaler. Information ska även förmedlas till finländska samlutslutningar, finländska församlingar, Finlandskolor och samtliga övriga organisationer som eventuellt berörs, så att de därigenom kan vidarebefordra informationen till sina medlemmar.

3. Gemensamma nordiska ambassadanläggningar

Nordiska rådet är det officiella nordiska samarbetsparlamentariska organ. Nordiska rådet bildades 1952. Rådet har 87 valda medlemmar, från Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige samt från Färöarna, Grönland och Åland. **Nordiska ministerrådet** är de nordiska regeringarnas officiella samarbetsorgan. Nordiska ministerrådet arbetar för gemensamma nordiska lösningar som ger synliga positiva effekter för alla som bor i Norden.

Sedan tidigare finns den nordiska ambassaden i Berlin, detta är en gemensam ambassadanläggning för de fem nordiska staternas ambassader till Tyskland i Berlin. Anläggningen öppnade den 20 oktober 1999. Den 7 februari i år offentliggjorde den svenska statens fastighetsverk att man fått i uppdrag av att ta fram ett förslag på en gemensam nordisk ambassad för Sverige, Norge och Finland i Hanoi, Vietnam. Dessutom delar Sverige och Finland ambassadanläggning i Pristina, Kosovo.

Finland har ambassader i 76 stater, Sverige i 98 stater, Norge i 81 stater, Danmark i 60 stater och Island i 22 stater. En positiv effekt av fler nordiska ambassadanläggningar är att de nordiska länderna gemensamt kan få en större representation över hela världen. I en del stater måste utlandsfinländare resa till andra stater för att lämna in sina utrikesärenden och det här förslaget skulle underlätta för dessa utlandsfinländare i sin kontakt med sina finländska bestickningar.

Sverigefinska Ungdomsförbundet tycker att det är hög tid att förstärka det nordiska samarbetet och inrätta fler gemensamma nordiska ambassadanläggningar samt utveckla ett närmare samarbete på de befintliga nordiska ambassadanläggningarna.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet har inte befogenhet att hantera detta ärende. Utlandsfinländarparlamentet vill emellertid framhäva betydelsen av ett gemensamt nordiskt samarbete.

4. En bilateral parallellgranskning för Finland och Sverige i språkfrågan

Sverigefinnar, ruotsinsuomalaiset, alltså Sveriges finskspråkiga befolkning är en nationell minoritet sedan år 2000 och finska är ett nationellt minoritetsspråk. I Sverige talar 420 000 människor finska (4.2 %) och upp emot en miljon av Sveriges befolkning har finsk bakgrund (10 %). Finska är inte i Sverige ett invandrarspråk utan finska har alltid talats där. Sverigefinska Ungdomsförbundet vill att Sverige och Finland i högre grad ska synliggöra att länderna delar två språk, finska och svenska. Utlandsfinländarnas parlament ska stödja alla utlandsfinländare, men parlament måste även ha som uppgift att kunna stödja enskilda utlandsfinländska gruppers strävanden utefter deras behov och önskemål.

FN genomför vart fjärde år så kallade *Universal Periodic Review* hur medlemsländerna lever upp till mänskliga rättigheter. Mänskliga rättighetsrådet som står för rapporteringen gör ett landbesök och träffar civilsamhället, rådet träffar även representanter för regeringarna som får ge sin bild av arbetet med mänskliga rättigheter. Detta föranleder att rådets medlemsländer tilldelar de granskade länderna rekommendationer på förändringar. Europarådet genomför en liknande granskning hur medlemsländerna lever upp till att skydda sina nationella minoritetsspråk och nationella minoriteter.

Sverige och Finland är grannländer och är väldigt goda och kära samarbetspartners. Detta band som våra länder delar är speciellt och det nordiska samarbetet som sker mellan Sverige och Finland är i högsta grad genuint. Eftersom våra länder delar två språk, finska och svenska, så vill vi att det skapas en bilateral parallellgranskning och rapportering hur vardera lands regering arbetar för att utveckla statusen för svenska i Finland och finska i Sverige. Eftersom våra länder just är så goda grannar är detta ett ypperligt sätt att öka båda ländernas engagemang för att stärka respektive lands majoritetsspråk i det andra landet. Vi vill att denna granskning både ska inkludera hur länderna arbetat för att stärka respektive språk, samt att länderna kommer med förslag på rekommendationer till varandra.

Vi hoppas och tror att detta kan leda till att svenskans ställning i Finland, samt finskans ställning i Sverige kan förbättras. Vi måste se till att skapa ett större intresse för dessa frågor inom utrikesministeriet inom vardera land samt att språkfrågan kommer högre upp på Sverige och Finlands bilaterala agenda.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att denna motion ligger utanför dess behörighetsområde.

II RESOLUTIONER OM MEDBORGARSKAPSÄRENDEN

5. Finländska visum med lång varaktighet ska beviljas även på grundval av rekommendationsbrev från utlandsfinländska sammanslutningar

Utlandsfinländarparlamentet föreslår för Finlands utrikesministerium att finländska visum med lång varaktighet ska kunna beviljas i Ryssland på grundval av ett rekommendationsbrev från en utlandsfinländsk sammanslutning som har ratificerat utlandsfinländarparlamentets stadgar. Mer information om hur ryska medborgare kan ansöka om visum i Finland finns på adressen: <http://visa.finland.eu>

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentets presidium kommer att diskutera med utrikesministeriet om grunderna för beviljande av visum med lång varaktighet för resor mellan Finland och Ryssland.

6. Kostnadsfria och permanenta visum för nära släktingar till finländska medborgare Бесплатные и бессрочные визы для близких родственников гражданина Финляндии

Utlandsfinländarna föreslår att nära släktingar (syskon) till finländska medborgare ska få kostnadsfria och permanenta visum.

Ryska medborgare kan få ett kostnadsfritt visum om syftet med resan är t.ex. vetenskapligt samarbete, en studieresa med anknytning till de egna studierna, deltagande i ett officiellt utbytesprogram mellan vänorter, eller ett besök hos en nära släkting som bor i Finland. Skriftliga bevis bör föreläggas om resans syfte och eventuella släktförhållanden. I avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Ryska federationen om förenklat utfärdande av viseringar fastställs följande (i artikel 6): Några avgifter för handläggning av viseringsansökan uttas inte för följande kategorier av personer: a) För nära anhöriga – makar, barn (även adopterade), föräldrar (även förmyndare), far- och morföräldrar och barnbarn till medborgare i Europeiska unionen och Ryska federationen som lagligen är bosatt inom Ryska federationens eller medlemsstaternas territorium.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentets presidium kommer att diskutera med utrikesministeriet om grunderna för beviljande av visum med lång varaktighet även för syskon som företar resor mellan Finland och Ryssland.

7. Bemyndigande och åläggande av de finländska ambassaderna och utlandsbeskickningarna att ta emot och förmedla uppgifter om ändrat civilstånd, familjehändelser och medborgarskap för finländska medborgare som bor i utlandet

De finländska magistraternas anvisningar för finska medborgare bosatta utomlands: http://www.maistraatti.fi/sv/Tjanster/anvisningar_for_finska_medborgare_bosatta_utomlands/

När en finländsk medborgare bor utomlands, hålls hans person- och boendeuppgifter i Finland aktuella endast ifall han själv ser till att anmäla sina ändrade uppgifter till Finland. Anmälan om ändrade uppgifter (bland annat äktenskap, skilsmässa, födda barn) sänds till Magistraten i Västra Finland, enheten i Jakobstad, PB 26, 68601 Jakobstad, eller magistraten i den senaste hemkommunen eller Finlands närmaste beskickning i det nuvarande hemvistlandet. Förfrågningar om ändringar i personuppgifter kan sändas till följande adress:

international@maistraatti.fi
international@magistraten.fi

När uppgifterna i befolkningsdatasystemet är uppdaterade går det snabbare att få till exempel ett pass.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att de finländska beskickningarna och honorärkonsulaten utomlands ska få befogenheter att ta emot och förmedla uppgifter om ändrat civilstånd, nya familjehändelser och ändrat medborgarskap för finländska medborgare som bor i utlandet.

8. Mobil passportfölj till Centraleuropa (Frankfurt)

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

En mobil passportfölj kommer att förläggas till Frankfurt-am-Main. Därför föranleder denna motion inga åtgärder.

9. Effektivare användning av mobil passportfölj

På Nya Zeeland finns varken finländska ambassader eller finländska konsulat där det skulle gå att förnya passet. Det närmaste stället där vi kan sköta våra passärenden är ambassaden i Canberra i Australien. Eftersom ansökan om pass ska lämnas in personligen, innebär detta att man måste ta ledigt från jobbet och åka iväg till Canberra, ofta tillsammans med hela familjen. Efter många års "kamp" har vi lyckats genomdriva att en så kallad mobil passportfölj även kommer till Auckland. Vår glädje blev dock kortvarig, då det visade sig att den berörda passportföljen finns i Auckland *endast under en enda dag* i april.

Vi förstår att vi inte kan få en mobil passportfölj till Auckland för flera månader i sträck, men det vore betydligt vettigare att få dit passportföljen åtminstone för en vecka per gång. Många utlandsfinländare som bor på Nya Zeeland skaffar sig dubbelt medborgarskap enbart på grund av att det har blivit så besvärligt att förnya det finländska passet. Det nyzeeländska passet får man betydligt enklare genom elektronisk ansökan och utan att behöva besöka något ställe personligen. Priset för att förnya ett finländskt pass utomlands är mångdubbelt jämfört med priset för ett pass som förnyas i Finland. Förnyande av pass är en av de viktigaste konsulära tjänsterna.

Den mobila passportföljen ska även framöver varje år cirkulera i det amerikanska inlandet. Dessutom ska man fortsätta med genomförandet av det beslut som fattades tidigare av den finländska regeringen om att passportföljen ska cirkulera. Utlandsfinländarna begär också att passportföljen ska kunna cirkulera i landet enligt en viss tidtabell.

Vid den finländska ambassaden i Australien finns det för närvarande en mobil passportfölj. Med denna passportfölj kan man nu sköta sina passärenden på vilken ort som helst i Australien eller Nya Zeeland. Den mobila passportföljen cirkulerar dock sällan i dessa två länder.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att man beviljar tillräckligt stora anslag till sådana finländska beskickningar som har tillgång till passport-

följer, så att dessa passportföljer kan användas effektivt. Passportföljerna ska regelbundet och på ett heltäckande sätt cirkulera på olika orter/i olika delstater/i grannländerna. På varje enskild ort ska man ha tillgång till passportföljen under en längre tid än en enda dag.

10. Att förnya passet och därvid få de oanvända månaderna från det gamla passet tillgodoräknade i det nya passet

Finländska pass beviljas för en period på fem år. I många stater ställs krav på de inresande i landet att deras pass ska vara giltiga i två till sex månader efter inresan. Det är besvärligt och dyrt att förnya passet utomlands. Därför förnyar många utlandsfinländare sina pass under sin semester i Finland, till och med många månader innan giltighetstiden för det gamla passet löper ut. De månader som personerna ifråga redan betalat för i det gamla passet går således förlorade.

Exempelvis i Storbritannien tillämpas en praxis enligt vilken de oanvända månaderna från det gamla passet tillgodoräknas i det nya passet. Det är högst sex månader som får tillgodoräknas.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att passets giltighetstid ska förlängas i samband med förnyande av pass. Giltighetstiden ska förlängas med en tidsperiod motsvarande den tid som inte använts på det gamla passet. Myndigheterna kunde förordna att passets giltighet får förlängas med högst sex månader.

11. Att förlänga passets giltighetstid till tio år

Resolutionerna 4/2010, 9/2012 och 12/2015 berör detta ärende.

Polisavdelningen vid inrikesministeriet ansvarar för att tillverka och reglera biometriska pass. Skälen till att pass med en giltighetstid på tio år inte kan tas i bruk har angivits i regeringens proposition 85/2014 enligt följande:

1) Identifiering: Ju äldre bilden är, desto otillförlitligare är både den okulära och den maskinläsbara ansiktsgenkänningen.

2) Datasäkerhet: Chippets datasäkerhet kan föråldras innan chippets livslängd nått sitt slut.

3) Förhindrande av missbruk: När passets giltighetstid är kortare, kan man säkerställa att ny långt utvecklad teknik tas i bruk när det gäller de fysiska säkerhetsfaktorerna för pass som utfärdats i form av ett häfte. Chippets hållbarhet är inte den centrala frågan

här. Vissa länder beviljar chippförsedda pass med en giltighetstid på tio år.

Enligt ett utlåtande från polisavdelningen garanterar chipptillverkaren att chippen fungerar i fem år. Enligt experterna håller chippet högst sju år med den nuvarande tekniken. Så fort tekniken för chippen utvecklas och tillverkarna kan garantera att chippen håller längre, kommer man att överväga huruvida giltighetstiden för passen ska förlängas. I många länder där biometrisk teknik tillämpas har passen ändå fortfarande haft en giltighetstid på tio år. Några av dessa länder är Kanada, Frankrike, Tyskland, Ungern, Irland, Italien, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien, Spanien, Danmark, Australien, Norge och Förenta Staterna.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar polisavdelningen vid inrikesministeriet att aktivt fortsätta utredningsarbetet så att finländska pass kan utfärdas för en tidsperiod på tio år.

12. Avgift till Migrationsverket för bestämning av medborgarskap

Migrationsverket bestämmer medborgarskapsstatus på begäran av en myndighet eller en part, om frågan är av betydelse med hänsyn till om finskt medborgarskap föreligger eller med tanke på en därtill hörande rättighet eller skyldighet, med hänsyn till om en aneckning i en myndighets personregister är korrekt eller med hänsyn till en utlännings vistelse i Finland, eller av någon annan därmed jämförbar orsak.

Med medborgarskapsstatus avses en persons nuvarande och tidigare medborgarskap, statslöshet och okända medborgarskap. En person själv eller en myndighet kan begära att medborgarstatusen utreds.

Du kan be att Migrationsverket bestämmer din medborgarskapsstatus till exempel i följande fall:

- Du vill utreda om du är finsk medborgare.
- Uppgifterna om ditt medborgarskap är inte korrekta i befolkningsdatasystemet (ditt medborgarskap är ett annat än det som är registrerat i befolkningsdatasystemet).
- Du vill utreda medborgarskapet för ett barn som du har vårdnaden om.

Att bestämma medborgarskapsstatus är avgiftsbelagt.

Myndigheter (polisen, magistraterna, beskickningar) bör begära om bestämning av medborgarskap i sådana fall där en persons medborgarskapsuppgifter eventuellt är felaktiga eller inaktuella i befolkningsdatasystemet. För myndigheter är bestämning av medborgarskapsstatus i ovannämnda fall avgiftsfritt.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet tar inte ställning till denna motion och konstaterar att detta eventuellt har handlat om ett enskilt fall. Migrationsverket meddelar på sina hemsidor att myndigheter (polisen, magistraterna, beskickningar) bör begära om bestämning av medborgarskap i sådana fall där en persons medborgarskapsuppgifter eventuellt är felaktiga eller inaktuella i befolkningsdatasystemet.

13. Apostille

Tidigare gick det smidigare att registrera ett amerikanskt medborgarskap hos myndigheterna i Finland, då de finländska beskickningarna inklusive honorärkonsulerna fick styrka riktigheten av ett intyg som myndigheterna i USA godkände. Utlandsfinländarna önskar att det kunde göras enklare att styrka riktigheten av olika slags dokument.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att de finländska beskickningarna och honorärkonsulaten utomlands bör få rätt att intyga riktigheten av ursprungliga officiella dokument samt vidarebefordra dem till finländska myndigheter.

14. Villkor för att utlandsfinländare ska få finskt medborgarskap

Att bevara finländskt medborgarskap vid 22 års ålder (nuläget):

Om du har både finländskt medborgarskap och medborgarskap i någon annan stat, kan du automatiskt förlora ditt finländska medborgarskap när du fyller 22 år.

Du förlorar automatiskt ditt finska medborgarskap när du fyller 22 år om

- du har medborgarskap i annan stat vid sidan av ditt finska medborgarskap och
- du saknar tillräcklig anknytning till Finland.

Om du förlorar ditt medborgarskap automatiskt, kommer ditt barn inte att förlora sitt finländska medborgarskap samtidigt.

Om du har tillräcklig anknytning till Finland behåller du garanterat ditt finländska medborgarskap. Din anknytning till Finland är tillräcklig om du

- är född i Finland och du har din hemkommun i Finland när du fyller 22 år, eller
- har bott i Finland eller i ett annat nordiskt land (Danmark, Island, Norge eller Sverige) i sammanlagt sju år innan du fyllde 22 år, eller
 - är 18–21 år och
 - har ansökt om finländskt pass eller har fått finländskt pass, eller

- har gjort eller håller på att göra din värnplikt, civiltjänstgöring eller frivilliga militärtjänst för kvinnor i Finland, eller
- har fått finländskt medborgarskap på ansökan eller efter anmälan, eller
- har anmält till en finländsk beskickning utomlands eller magistraten i Finland att du vill behålla ditt medborgarskap. Du kan inte göra en sådan anmälan till ett honorärkonsulat eller till Migrationsverket. Du får formulera anmälan fritt och den ska vara skriftlig.

Personer som har finländskt medborgarskap och som har haft sin hemkommun i Finland under en kortare tid än sju år informeras av Migrationsverket om risken för att de kanske förlorar sitt medborgarskap och möjligheten att behålla medborgarskapet.

Varje år skickas denna information till personer som under det innevarande året fyller 18 år och har en adress som registrerats i befolkningsdatasystemet. Därför är det viktigt att dina uppgifter är aktuella i befolkningsdatasystemet. Du kan kontrollera dina uppgifter hos magistraten i din senaste hemkommun i Finland. Om du inte vet vilken din hemkommun är kan du be att uppgifterna kontrolleras av magistraten i Jakobstad. Magistraten för in uppgifterna i befolkningsdatasystemet om du automatiskt förlorat eller får behålla ditt finska medborgarskap och informerar dig om detta.

Om du har förlorat ditt finländska medborgarskap som 22-åring på grund av att du saknar tillräcklig anknytning till Finland, kan du få tillbaka ditt medborgarskap efter anmälan. En expeditionsavgift uppbärs för behandlingen av anmälan.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att medborgarskapslagen ändras på så sätt att infödda finländska medborgare som också är medborgare i någon annan stat automatiskt kommer att bevara sitt finländska medborgarskap. I sådana fall behöver personen ifråga inte längre intyga att han eller hon har tillräcklig anknytning till Finland och behöver inte heller före sin 22-årsdag meddela de finländska myndigheterna att han eller hon vill behålla sitt finländska medborgarskap.

15. Barn till tidigare finländska medborgare samt deras minderåriga barn ska kunna få finländskt medborgarskap genom anmälan

I medborgarskapslagen som trädde i kraft år 2003 fanns i 60 § en övergångsbestämmelse om medborgarskapsanmälan inom utsatt tid. Denna bestämmelse gällde tidigare finländska medborgare. En person som förlorat sitt finländska medborgarskap i samband med att han eller hon fick medborgarskap i något an-

nat land kunde enligt denna bestämmelse ansöka om att återfå sitt finländska medborgarskap genom ett anmälningsförfarande, varvid det inte förelåg några krav på att den berörda personen skulle bo i Finland. Möjligheten att ansöka om att återfå finländskt medborgarskap, om det gått förlorat i och med att vederbörande fått ett annat medborgarskap, gällde också avkomlingar till tidigare och nuvarande finländska medborgare, även i sådana fall där de aldrig tidigare haft finländskt medborgarskap. Den lagstadgade övergångsperioden var 1.6.2003–31.5.2008.

Efter övergångsperioden kan tidigare finländska medborgare få tillbaka sitt finländska medborgarskap efter anmälan. Även *ett minderårigt barn* som är i din vårdnad får samtidigt finländskt medborgarskap om barnet är medsökande i din anmälan. Om du ansöker om finländskt medborgarskap enbart för ditt barn som är under 18 år (dvs. barnet är huvudsökande) måste barnet tidigare ha varit finländsk medborgare. Endast barnets vårdnadshavare kan lämna in barnets anmälan.

Du kan dock inte återfå ditt finländska medborgarskap genom en anmälan om du har förlorat medborgarskapet på grund av att du har lämnat felaktiga uppgifter i en tidigare ansökan om medborgarskap och därför fått ditt medborgarskap på felaktiga grunder. Du kan inte heller återfå ditt finländska medborgarskap genom en anmälan om du har förlorat medborgarskapet till följd av upphävt faderskap. Du kan inte heller få finländskt medborgarskap efter anmälan endast på grundval av att du är avkomling till en tidigare finsk medborgare. Ifall du vill reda ut om du själv är eller tidigare har varit finländsk medborgare, kan du be att Migrationsverket bestämmer din medborgarskapsstatus.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att medborgarskapslagen ändras på så sätt att infödda tidigare och nuvarande finländska medborgares vuxna barn (som är 18 år gamla eller äldre) samt deras minderåriga barn kan få finländskt medborgarskap genom ett anmälningsförfarande.

III RESOLUTIONER OM SENIORÄRENDEN

16. Serviceboende för utlandsfinländare i Helsingforsregionen och samordning av finländska seniorers hjälpbehov

I Finland tillhandahålls stöd- och serviceboende samt effektiviserat serviceboende av kommuner, organisationer och privatföretag. Boendeservice är socialservice i enlighet med socialvårdslagen. Det är kommunerna som ansvarar för att anordna sådan service. Eftersom äldreomsorgen i Finland ligger på kommunernas och städernas ansvar, och eftersom de olika serviceformerna tillhandahålls endast till invånare i den egna hemkommunen, kan en återflyttande senior inte ansöka om en plats på ett sådant servicehus eller seniorhem inom ramen för det kommunala vårdsystemet innan han eller hon flyttat till Finland. Ansvaret för att anordna social- och hälsovård flyttas över på landskapen från början av år 2019, liksom även ansvaret för tjänsterna inom denna sektor. Social- och hälsovårdsreformen kommer att omfatta valfrihet mellan privata och offentliga tjänsteleverantörer. Antalet äldre ökar under de kommande åren, och redan nu råder det brist på platser i servicehusen på många orter. Privata bolag och stiftelser som erbjuder serviceboende har ökat sin produktion av servicebostäder under de senaste åren på grund av det ökade behovet. I servicehusen runt omkring huvudstadsregionen finns det vanligtvis en kölista för vårdplatser som blir lediga. Städerna och kommunerna använder också köptjänster för att erbjuda seniorer en vårdplats i privata servicehus.

Seniorer som återflyttat till Finland har i regel kommit in i servicebostäder genom att före sin flytt köpa en egen bostadsaktie som ger rätt till serviceboende. Det andra alternativet är att de först återflyttat till sin egen bostad eller en hyresbostad och senare ansökt om serviceboende.

Suomen Paluumuuttajat ry, som är en organisation för finländska återflyttare, ansökte upprepade gånger om finansiering av Penningautomatföreningen i slutet av 90-talet och i början av 2000-talet i syfte att genomföra ett projekt där återflyttarna skulle få ett eget servicehus. Finansiering till detta projekt beviljades emellertid inte. Fredensborghusene, som är ett bostadsområde med seniorboende för danska återflyttare och som har varit verksamt sedan 1960-talet, tjänade åtminstone i viss mån som förebild för det ifrågasvarande servicehusprojektet, som drevs av Suomen Paluumuuttajat ry. Fredensborghusene drivs av en stiftelse.

På grundval av en motion med rubriken *Servicehus för återflyttare* utarbetades en resolution om detta i samband med 2012 års session i utlandsfinländarparlamentet. Nedan finns resolutionstexten för resolution nr. 12/2012: "Utlandsfinländarparlamentet tar in-

te ställning till själva motionen, men uppmanar sekretariatet att tillsammans med olika föreningar för återflyttare och andra som jobbar med utlandsfinländare utreda vilka möjligheter det finns för finansiering och byggande av servicehus för återflyttare."

Arbetsgruppen Finländska seniorer i utlandet (Suomalaiset Seniorit Maailmalla) utredde möjligheterna att inrätta ett servicehus för återflyttare med stöd av finansiering från en stiftelse. Arbetsgruppen konstaterade emellertid att grundandet av en stiftelse medför tung administration, och dessutom fanns det ingen som var villig att förvalta en sådan stiftelse. I arbetsgruppen Finländska seniorer i utlandet ingår Finland-Samfundet r.f, Kyrkans arbete bland utlandsfinländare (dvs. Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland), Finlands Sjömanskyrka r.f, och Migrationsinstitutet.

Vid tidigare sessioner har följande resolutioner utarbetats om behovet av forskning kring och kartläggning av äldre utlandsfinländare: 34/1998, 2/2000, 43/2002, 42/2005 och 16/2012.

34/1998: Kartläggning av äldre utlandsfinländares situation i olika länder, service- och stödformer för dem, och myndigheternas ställningstagande till stöd för utlandsfinländare i pensionsåldern.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet ber statsmakten ta ställning till möjligheten att stödja utlandsfinländska pensionärer. Samtidigt ombeds sekretariatet fortsätta kartläggningen av äldre utlandsfinländares behov och de existerande service- och stödformerna i olika länder. Sekretariatet ombeds inrätta ett uppdaterat register över alla anstalter som vårdar utlandsfinländska åldringar.

2/2000: Undersökning av de utlandsfinländska seniorernas situation och behövlig uppföljning.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet uppmanar de utlandsfinländska organisationerna att på eget initiativ inleda en kartläggning av äldreomsorgen och sekretariatet att fortsätta vidta åtgärder så att äldreomsorgen bland utlandsfinländska seniorer ofördröjligen ombesörjs och garanteras.

43/2002: Undersökning av äldreomsorgen bland utlandsfinländare.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet föreslår att sekretariatet i samarbete med arbetsgruppen Finländska seniorer i utlandet utreder kanaler och finansieringsmöjligheter som bidrar till att Migrationsinstitutet kan bedriva forskning angående utlandsfinländska seniorer.

42/2005: Forskningsarbete med utlandsfinländska seniorer.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet föreslår att sekretariatet undersöker möjligheter att främja forskning om utlandsfinländska seniorer, samt sina egna möjligheter att infor-

mera om dessa seniorfrågor i Finland för att sporra till mer forskningsarbete.

16/2012: Kartläggning av åldrande utlandsfinländares rehabiliteringsbehov.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet tar inte ställning till själva motionen, men uppmanar sekretariatet att utreda vilka instanser som bedriver forskning kring dessa frågor och kan vara intresserade av att kartlägga utlandsfinländska seniorers behov av rehabilitering och möjlighet till service på sitt eget språk. Samtidigt kan sekretariatet utreda dessa organisationers intresse att delta i projektets finansiering eller finansieringsansökningar.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar presidiet och sekretariatet att fortsätta utredningsarbetet gällande behovet av serviceboende för återflyttare eller platser i servicebostäder som är avsedda för återflyttare, samt utreda olika möjligheter till finansiering och genomförande och kartlägga vilka parter som är intresserade av ett eventuellt samarbete. Utlandsfinländarparlamentet påminner samtidigt presidiet och sekretariatet att fortsätta med sitt intressebevakningsarbete för att anordna och trygga äldreomsorgen för utlandsfinländska seniorer samt rapportera om resultaten av utredningsarbetet vid följande session i utlandsfinländarparlamentet.

17. Utbyte av studenter och personal inom äldre- och demensvården

Vid tidigare sessioner har följande resolutioner utarbetats om behovet av finskspråkig vård till äldre utlandsfinländare: 1/2000, 44/2002, 44/2005, 48/2005 och 28/2007.

1/2000: Omsorgssystem i finländsk kulturmiljö för utlandsfinländska seniorer.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet uppmanar de utlandsfinländska organisationerna att på eget initiativ utreda möjligheterna till samarbete i sitt respektive hemland. Därutöver uppmanar parlamentet sekretariatet att fortsätta samarbetet och intressebevakningen i syfte att garantera äldreomsorg, i synnerhet på finska, för utlandsfinländska seniorer och verka för att nya projekt genomförs.

44/2002: Finskspråkiga sjukvårds- och hemvårdspraktikanter.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet uppmanar sekretariatet att fortsätta samarbetet med arbetsgruppen Finländska seniorer i utlandet och med Centret för internationellt personutbyte CIMO så att utbytesprogrammet för finskspråkiga sjukvårds- och hemvårdspraktikanter kan genomföras och finansieras.

44/2005: Utveckling av samarbetet mellan utlandsfinländska föreningar och hälsovårdsanstalter.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet framhåller att en fortsatt finansiering av diverse existerande projekt med utlandsfinländska seniorer måste tryggas, så att de kan utvidgas till att omfatta utlandsfinländska organisationer på ett så omfattande sätt som möjligt. Därtill uppmanas presidiet och sekretariatet att fortsätta sina utredningar kring samarbetsprojekt och kanaler för finansieringsmöjligheter.

48/2005: Kontaktpersoner för verksamheten för utlandsfinländska seniorer.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet uppmanar utlandsfinländska organisationer att undersöka möjligheterna att utnämna en kontaktperson för seniorservicen i det egna området. Därtill uppmanar UFP presidiet och sekretariatet att fortsätta uppföljningen av praktikantprogrammen och projekten för utlandsfinländsk seniorverksamhet. Därtill ska presidiet och sekretariatet sträva efter att utveckla och förverkliga ändamålsenliga och nödvändiga modeller för utlandsfinländska seniorers vård.

28/2007: Praktikanter till det utlandsfinländska seniorarbetet.

Utlandsfinländarparlamentets resolution: Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisningsministeriets högskoleenhet att öka finansieringen av seniorhemmens praktikantprogram och uppmanar social- och hälsovårdsbranschens läroanstalter att utreda möjligheterna till att starta praktikantprogram för det utlandsfinländska seniorarbetet. Utlandsfinländarparlamentet uppmanar också sitt presidium och sitt sekretariat att fortsatt arbeta för att föra vidare praktikantprogrammen för det utlandsfinländska seniorarbetet och trygga finansieringen av dessa. Detta arbete har redan påbörjats på basis av tidigare resolutioner.

Utifrån dessa resolutioner har presidiet och sekretariatet jobbat vidare för att inrätta och fortsätta med seniorarbete för utlandsfinländska seniorer, samt praktikantprogram inom äldreomsorgen.

På grundval av tidigare resolutioner från utlandsfinländarparlamentet startade Finland-Samfundet r.f. i samarbete med Centret för internationell mobilitet och internationellt samarbete CIMO från början av år 2004 ett praktikantprogram som leder till yrkeshögskoleexamen (YH) inom social- och hälsovårdsbranschen. Syftet med detta program är att ge utlandsfinländska seniorer möjlighet att få vård på finska/svenska och därigenom främja utlandsfinländska seniorers välbefinnande. Praktikanterna är antingen studerande som kommer att avlägga socionomexamen eller så studerar de inom hälsovården, och de har slutfört minst ett års studier. Praktiken tillgodoräknas i dessa ungdomars studier, vilket innebär att lärosätet övervakar genomförandet av arbetspraktiken. Förutsättningen är då att praktikanten har en yrkeskunnig handledare på praktikplatsen och att denna person vid behov vid behov också har kontakt med praktikantens lärosäte. Praktikperioderna i Finland-hemmen är 3–6 månader långa.

Utbildningsstyrelsen och Centret för internationell

mobilitet och internationellt samarbete CIMO slogs samman i början av år 2017. Namnet på det nya ämbetsverket är Utbildningsstyrelsen. De internationella praktikantprogrammen finns fortfarande på CIMO:s webbplats på adressen www.cimo.fi. Programmet med arbetspraktik i Finland-hemmen ingår i EDUFI-praktiken. Varje år anordnas två separata ansökningsrundor till programmet med arbetspraktik i Finland-hemmen. Då publicerar CIMO beskrivningar av de lediga praktikplatserna på sina hemsidor. På grundval av beskrivningarna kan studeranden fylla i en elektronisk ansökan om praktikplats. Vid CIMO görs ett första urval av praktikantkandidater på grundval av de ansökningar som inkommit inom utsatt tid. Uppgifter om de kandidater som går vidare skickas till respektive Finland-hem, där representanterna för praktikplatsen utser praktikanten. Det är inte bara finansieringen av programmet som har varit utmanande. En annan utmaning i detta praktikantprogram har varit att sporra studerande att göra en utlandspraktik och att hitta kandidater med lämpliga språkfärdigheter.

Inom ramen för Erasmus-programmet finns det olika möjligheter att göra en arbetspraktik och arbeta i andra länder inom Europeiska unionens område. Finländska lärosäten inom social- och hälsovården har också sina egna bilaterala praktikprogram, dels med instituten för äldreomsorg i olika länder, dels till exempel med utlandsfinländska organisationer som tillhandahåller service till seniorer. Lärosätena kräver att den sammanslutning som erbjuder praktikplatsen ska se till att praktikanten får en yrkeskunnig praktikhandledare.

Utbytet av personal inom social- och hälsovården är beroende av rådande praxis för arbetstillstånd eller behörighet för utövande av yrkesverksamhet i olika länder.

Efter UFP:s session år 2000 gav social- och hälsovårdsministeriet ett utlåtande om resolution nummer 9 (Bättre möjligheter att arbeta och praktisera i social och hälsovårdsbranschen). Där konstaterar social- och hälsovårdsministeriet att man är beredd att stöda åtgärder som syftar till att främja möjligheter för personal och studerande inom social- och hälsovården att arbeta och göra arbetspraktik i utlandsfinländska organisationer och vårdinrättningar. I utlåtandet påminner ministeriet emellertid om att det råder allt värre brist på arbetskraft inom social- och hälsovården i vårt eget land.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att den utlandsfinländska äldreomsorgen redan främjas i enlighet med andemeningen i den berörda motionen, och att detta sker utifrån befintliga resolutioner. Utlandsfinländarparlamentet föreslår att presidiet och sekretariatet fortsättningsvis ska följa upp och rapportera om resolutioner som berör utbyte av praktikanter och personal i syfte att främja vården av utlandsfinländska äldre.

18. En persons sista vilja

I personuppgiftslagen finns bestämmelser om förutsättningar för behandling av personuppgifter samt principer för behandlingen av personuppgifter. Enligt personuppgiftslagen är det tillåtet att behandla personuppgifter om behandlingen föranleds av en förpliktelse som anvisas i lag, Lagen tillämpas på automatisk behandling av personuppgifter och dessutom också på annan behandling av personuppgifter då personuppgifterna utgör eller är avsedda att utgöra ett personregister eller en del av ett sådant.

Verkställigheten av personuppgiftslagstiftningen styrs och övervakas av dataombudsmannen.

Syftet med stiftandet av personuppgiftslagstiftningen har särskilt varit att förhindra de risker som är förknippade med datateknik och användningen av ny teknologi, samt att trygga och ombesörja en god databehandling och informationshantering. Det är därför nödvändigt att beakta lagens bestämmelser och i synnerhet kravet på planmässighet, när avsikten är att genomföra behandling av personuppgifter med hjälp av automatisk databehandling. (Källa: Dataombudsmannens byrå: <http://www.tietosuoja.fi/sv/index.html>)

Om en finländsk medborgare i har avlidit utomlands, får de finländska beskickningarna meddelande om detta av det berörda landets myndigheter, av guiden vid en resebyrå eller av en honorärkonsul. Beskickningen meddelar om dödsfallet till finska utrikesministeriet, som förmedlar vidare denna information till polisen i Finland.

Om en finländsk medborgare avlider utomlands, kan den finländska utlandsbeskickningen vid behov assistera med åtgärder för att begrava eller kremiera den avlidne eller organisera transport av den avlidne tillbaka till hemlandet, allt enligt de närmaste anhörigas önskemål. Om den avlidne inte hade någon försäkring, ansvarar de anhöriga för samtliga kostnader. Vid ett dödsfall täcker en finländsk reseförsäkring i allmänhet antingen kostnaderna för transport av den avlidne tillbaka till bostadsorten i Finland, eller de lokala begravningskostnaderna. Begravningsbyrån har hand om arrangemangen kring hemtransport och begravning av den avlidne.

Begravnings Testamentet är ett system som har utarbetats av Finlands Begravningsbyråers Förbund. Med hjälp av begravnings Testamentet kan testamentsgivaren bestämma hur hans/hennes begravning ska arrangeras. Begravnings Testamentet undertecknas och bestyrks på samma sätt som ett vanligt testamente. Det uppgörs i två likalydande exemplar, varav ett exemplar stannar hos testamentsgivaren, och det andra exemplaret stannar hos begravningsbyrån. Begravnings Testamentet hör alltid ihop med begravningsplanen, i vilken testamentsgivaren kan definiera vilka tjänster och produkter han/hon önskar sig. I begravnings Testamentet kan det fastställas att medlen till begravningen tas från testamentsgivarens efterlämnade förmögenhet, eller så kan medlen sättas in på ett bankkonto, vilket testamentsgivaren har öppnat just för detta ändamål. Tillsammans med begravningsbyrån kan

testamentsgivaren också ingå ett avtal om förhandsbeställning av begravningen. Den begravningsbyrå med vilken avtalet om att arrangera begravningen har ingåtts har rätt att ta ut medel efter testamentsgivarens död för att kunna genomföra begravningen i enlighet med begravningsplanen. (Källa: Finlands Begravningsbyråers Förbund rf.)

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar sekretariatet att fortsättningsvis informera i synnerhet utlandsfinländska seniorer om deras möjligheter att säkerställa att deras egen sista vilja hörsammats. Samtidigt uppmanar utlandsfinländarparlamentet sekretariatet att utreda och utveckla möjligheter till att främja genomförandet av fullvuxna utlandsfinländares sista vilja.

19. Uppbärande av sjukförsäkringsavgifter av utlandsfinländska pensionärer som permanent bor utomlands

Sjukvårdsavgiften för personer som är försäkrade i Finland uppgår till cirka 1,5 procent av den beskattningsbara inkomsten. Enskilda personer kan ansöka om befrielse från sjukförsäkringsavgift om FPA utfärdar ett intyg på att personen ifråga inte är försäkrad i Finland och att Finland inte behöver ersätta sjukvårdskostnaderna till det nya bosättningslandet.

Skyldigheten att ersätta sjukvårdskostnader överförs från ett EU-land till ett annat när en pensionär permanent flyttar till ett annat land inom Europeiska unionen, förutsatt att den berörda pensionären har rätt till pension också i det EU-land dit han eller hon flyttar. Om personen ifråga inte har rätt till pension i sitt nya bosättningsland, kvarstår det tidigare bosättningslandets (t.ex. Finlands) skyldighet att ersätta sjukvårdskostnader på grundval av EU:s förordning 883/2004 om social trygghet. I Finland uppbärs sjukvårdsavgifter också av pensionärer som permanent bor i EES-länderna eller Schweiz, om Finland har skyldighet att ersätta sjukvårdskostnaderna till det nya bosättningslandet. Utlandsfinländska pensionärer betalar inte sjukvårdsavgifter till Finland om de bor permanent i ett land som inte ingår i Europeiska unionen eller EES-länderna eller om de bor utanför Schweiz.

Sådana utlandsfinländska pensionärer som betalar sjukvårdsavgifter till Finland får ett sjukförsäkringskort i sitt nya bosättningsland med S1-blanketten som utfärdas av FPA och dessutom får de ett europeiskt sjukvårdskort med ett så kallat grönt kort på baksidan. Med detta kort kan en pensionstagare få vård i Finland och betala samma klientavgifter som kommuninvånarna i landet betalar. Dessutom ger kortet rätt till direktersättning för kostnader inom den privata hälsovården, för sjuktransporter samt för läkemedel som köpts på apoteket.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att denna motion inte föranleder några åtgärder, eftersom den finländska Skatteförvaltningen uppbär sjukförsäkringsavgifter av pensionärer som bor i utlandet endast i sådana fall där Finland ansvarar för deras sjukvårdskostnader.

20. Stöd till utlandsfinländska seniorer

I regeringens utlandsfinländarpolitiska program för åren 2012–2016 har man definierat det stöd som ges för att utlandsfinländarna ska ha förutsättningar att återflytta enligt vad som anges nedan.

3.5. Utlandsfinländarnas förutsättningar att återflytta stöds

Återflyttningen styrs genom information och rådgivning samt vid behov även genom andra åtgärder så att den är en ändamålsenlig lösning både för Finland och med tanke på utlandsfinländarens livssituation.

15. Riktlinjer:

* Utlandsfinländarna beaktas som potentiella återflyttare vid utvecklandet av en arbetsrelaterad invandringspolitik.

Åtgärder:

* I samarbete med olika myndigheter och Finland-Samfundet effektiviseras informationen till utlandsfinländare om centrala frågor i anslutning till återflyttning.

* Arbetsgivare i Finland informeras om möjligheterna att anställa återflyttare.

* Genom att aktivt informera om praktikant- och utbildningsmöjligheter samt om arbetsmarknadssituationen och om arbetstillfällen sporrar personer som studerar utomlands att efter slutförda studier återvända till Finland

* Man ingriper i lagstiftning som fördröjer återflyttning och i problem och missförhållanden i förvaltningspraxis och lägger fram förslag för att förbättra situationen.

* Samarbetet mellan kyrkan och de lokala församlingarna effektiviseras.

* Man utreder hur tjänsterna stöder utlandsfinländarnas återflyttning.

En finländsk medborgare som återflyttar till Finland kommer att omfattas av den sociala tryggheten i vårt land efter att han eller hon har lämnat en flyttanmälan till magistraten om permanent flytt till landet. I Finland gäller principen om bosättningsbaserad social trygghet. Alla som bor permanent i Finland har rätt till social- och hälsovårdstjänster och till de förmåner som beviljas av FPA.

På 1980-talet betalade den finländska staten ett så kallat återflyttningssbidrag till dem som återvände till Finland. Flyttbidragen slopades i årsskiftet 1991–1992. Flyttbidragen ingick i de sysselsättningspolitiska åtgärder som trädde i kraft i slutet av 1980-talet och som

finländska medborgare som flyttade till Finland kunde ansöka om under vissa omständigheter.

De finländska beskickningarna utomlands utför årligen en enorm mängd olika uppgifter i syfte att hjälpa och betjäna finländare utomlands. Nya finländare föds, och vuxna finländare gifter sig, skiljer sig, insjuknar eller avlider även utomlands. I alla dessa situationer är det beskickningens uppgift att ge råd, assistera och vidta åtgärder, så att allt som absolut måste göras blir klart, och så att exempelvis befolkningsdatasystemet uppdateras.

Diakonerna inom Kyrkans arbete bland utlandsfinländare (Suomen kirkon ulkosuomalaistyö) och socialuratorerna som arbetar vid de olika verksamhetsställena för Finlands Sjömanskyrka r.f. betjänar sådana utlandsfinländare som bor inom dessa områden.

Redan i tjugo års tid har en del av rådgivningsenhetens arbete vid Finland-Samfundet bestått av seniorrådgivning. De viktigaste målsättningarna för seniorrådgivningen är följande:

Återflyttande och utlandsfinländska pensionärer samt utlandsfinländska seniorer erbjuds heltäckande rådgivning, information och intressebevakning i koppling till pensioner, social trygghet, beskattning och internationella avtal. Vägledning till återflyttare när det gäller de praktiska arrangemangen kring en flytt, och assistans till målgruppen och deras anhöriga då de ska utträta ärenden hos finländska och utländska myndigheter, samt handledning då de söker bostad eller ansöker om boende. Förebyggande av utlandsfinländares typiska problem relaterade till åldrande, samt tryggnad av finskspråkig service utomlands (t.ex. finskspråkig äldreomsorg) genom intressebevakning.

Finland-Samfundets seniorrådgivning är mycket välkänd bland återflyttare och utlandsfinländare samt bland olika samarbetsparter i Finland och utomlands, eftersom Finland-Samfundet är den enda instansen som betjänar denna grupp på ett heltäckande sätt och innehar specialexpertis inom detta område. På grund av målgruppens särskilda natur och speciella behov tillhandahålls ingen motsvarande verksamhet på annat håll. Detta innebär att målgruppens representanter styrs vidare via olika samarbetsparter och genom sina egna nätverk till Finland-Samfundets seniorrådgivning. Några exempel på sådana samarbetsparter är ambassadernas och kyrkans anställda, samt på finländskt håll rådgivningsservicen i olika städer och kommuner.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet tar inte ställning till motionen i sig. Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att presidiet och sekretariatet redan bedriver ett samarbete med olika parter som arbetar med utlandsfinländska och återflyttande seniorer, och att presidiet och sekretariatet dessutom har utfört intressebevakningsarbete i syfte att främja utlandsfinländska och återflyttande seniorers ärenden.

21. Återinförande av en tidsfrist på fem år för att begära omprövning av beskattningen

Begäran om omprövning av inkomstbeskattningen har kunnat lämnas inom 5 år räknat från början av året efter att beskattningen har slutförts. Från och med skatteåret 2017 är tidsfristen för begäran om omprövning tre år från början av det år som följer efter skatteåret. Till exempel för skatteåret 2017 ska en begäran om omprövning ha mottagits av Skatteförvaltningen den 31.12.2020. Beskattningen kan korrigeras också på Skatteförvaltningens initiativ om Skatteförvaltningen i efterhand får uppgifter som påverkar beskattningen.

I fråga om skatteavtal mellan två olika länder fördelas rätten att beskatta inkomsterna mellan hemviststaten och källstaten. Om rätten att beskatta inkomsterna överläts delvis eller helt till källstaten, kommer hemviststaten att undanröja den dubbla beskattningen, antingen enligt avräknings- eller undantagandemetoden. Om man tillämpar undantagandemetoden, är inkomsten befriad från skatt i hemviststaten, och om man tillämpar avräkningsmetoden så avräknas den skatt som betalats i källstaten från den skatt som i hemviststaten ska betalas på samma inkomst. Om det i skatteavtalet överenskoms att inkomsten befrias från skatt i hemviststaten, överenskoms nästan utan undantag också att hemviststaten får beakta den skattefria inkomsten då hemviststaten fastställer skatt på övriga inkomster.

Hemviststaten undanröjer dubbelbeskattning endast om skatt har innehållits i källstaten enligt bestämmelserna i skatteavtalet. Till exempel om pensionen enligt skatteavtalet beskattas endast i hemviststaten, men skatt dock har uppburits på pensionen i källstaten, undanröjer hemviststaten inte dubbelbeskattningen. I dessa fall ska personen ansöka om återbäring av skatt som debiterats grundlöst i källstaten hos den aktuella statens skatteförvaltning. Personen ska ta reda på vilket förfarande som är rätt för att ansöka om skatteåterbäring hos skattemyndigheten i den aktuella staten.

Beskattning utomlands i strid med skatteavtalet

Skatteavtalen omfattar även överenskommelser om s.k. förfarande för ömsesidig överenskommelse. I specialfall kan de behöriga myndigheterna i staterna (vanligen finansministeriet eller skatteförvaltningen) förhandla om undanröjande av dubbelbeskattning eller en beskattning som i övrigt står i strid med skatteavtalet. Slutresultatet av förhandlingarna kan vara att staten eller staterna avstår från sina egna skatter eller från en del av den egna skatten. Staterna har dock inte någon absolut skyldighet att avstå från sin skatt. Om en ändringsansökan som gäller samma ärende är anhängig, inleds förhandlingarna först då ett beslut har meddelats i ärendet.

Förhandling för ömsesidig överenskommelse går ut på att tjänstemännen utreder ärendet och varandras synpunkter samt försöker lösa situationen genom en ömsesidig brevväxling. Förhandlingarna kan pågå i flera år och leda till den skattskyldige ombeds att göra ett rättelseyrkande eller yrka på återbäring i källsta-

ten. Därför är det inte förnuftigt att använda metoden som primärt förfarande för att rätta fel eller i stället för att göra en ansökan om återbäring.

Ett förfarande för ömsesidig överenskommelse är främst aktuellt i situationer då beskattningen i det andra landet inte har rättats trots en ansökan om ändring.

Begäran om förfarande för ömsesidig överenskommelse ska göras till Skatteförvaltningen i Finland.

En skattskyldig som bor i Finland kan göra en begäran om förfarande för ömsesidig överenskommelse genom att skicka ett fritt formulerat brev till Skatteförvaltningen i Finland (Begäran om att starta förfarande för ömsesidig överenskommelse så som avses i skatteavtalet). I vissa skatteavtal har en tidsfrist fastställts för begäran. Om finansministeriet är den behöriga myndigheten i ärendet, överför Skatteförvaltningen ärendet till ministeriet. Innan den formella begäran görs bör den skattepliktige ta kontakt med Skatteförvaltningen för att reda ut om det finns förutsättningar för ett förfarande för ömsesidig överenskommelse. (Källa: <https://www.vero.fi/sv/privatpersoner/>)

AVTAL mellan Republiken Finland och Schweiziska edsförbundet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Artikel 25 Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpning av artikel 24 stycke 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Saken skall framläggas inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka avgöra sa-

ken genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. I det fall att de behöriga myndigheterna träffar överenskommelse, skall de avtalsslutande staterna påföra skatt och medge återbetalning eller avräkning av skatt i enlighet med sådan överenskommelse.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående stycken. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom en kommission som består av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att Skatteförvaltningen och vid behov även finansministeriet utreder och gör erforderliga ändringar i de rutiner som leder till dubbel beskattning av utlandsfinländska pensionärer, trots de skatteavtal som finska staten har ingått för att förhindra dubbel beskattning. Dessutom föreslår utlandsfinländarparlamentet att Skatteförvaltningen på sina hemsidor ska publicera tydliga anvisningar för begäran om omprövning med anledning av dubbel beskattning. Utlandsfinländarparlamentet föreslår att Skatteförvaltningen återinför tidsfristen på fem år för begäran om omprövning, så att en begäran som inkommer inom denna tidsfrist fortfarande kan behandlas. Den berörda tidsfristen ska gälla ända tills en permanent lösning på detta problem har förhandlats fram tillsammans med skatteavtalsländerna.

IV RESOLUTIONER OM SOCIALA ÄRENDEN

22. En permanent socialarbetare till Solkusten i Spanien

Vi vill på nytt lyfta fram den motion som inlämnades den 22–23.5.2015, med följande preciseringar och ytterligare motiveringar:

Allt fler människor som arbetar för finländska företag flyttar till Solkusten. De omfattas av finländskt socialskydd, liksom även deras familjer. Detta gäller inte bara personer i arbetsför ålder och den arbetande befolkningen, utan även deras barn i skolåldern. Här bör man i synnerhet framhäva eleverna i den finska sko-

lan på Solkusten (Aurinkorannikon Suomalainen koulu) samt deras föräldrar, som är tvungna att behålla sin hemort och sitt socialskydd i Finland för att barnen ska ha rätt till undervisning i denna skola.

Familjerna tar med sig sina sociala problem då de flyttar. Dessa problem förvärras ofta av att familjen bor i ett främmande land och en främmande kultur. Språkproblemen hindrar dem från att vända sig till spanska myndigheter. Om saker och ting hanteras snabbt och på ett föregripande sätt, och om familjerna får hjälp, kan detta ofta lindra problemen så att de inte förvärras, och samtidigt kunde man få ett bättre och billigare

re slutresultat. De berörda personernas hemkommun i Finland kunde också dra fördel av detta.

Dessutom skulle den sedvanliga turismen öka. Enligt uppskattningar bor för närvarande 20 000–30 000 finländare på Solkusten under vintersäsongerna. Största delen av dessa är turister som stannar en relativt kort tid och som omfattas av det sociala trygghetssystemet i Finland. En mindre grupp bland dessa har ändrat sin hemadress så att de bor permanent på Solkusten och därigenom har de även flyttat över sitt socialskydd dit.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att finska staten inrättar en permanent tjänst för en socialarbetare på Solkusten.

23. Sjukvårdskostnader som utlandsfinländare bosatta i vissa länder måste betala då de är i Finland

Det finns personer som betalar fastighetsskatt, kapitalinkomstskatt med flera skatter till Finland, och som fullt ut betalar både sin statliga skatt och kommunalskatt till vårt land, men som (enligt den ordagranna tolkningen i lagen) permanent bor utomlands (6 månader + 1 dag), och inte omfattas av något avtal som innebär att Finland övertar hälsovårdskostnaderna. Dessa personer är tvungna att teckna en reseförsäkring för att täcka eventuella kostnader för sjukvård.

Dessa personer, som har tjänat in sin pension genom att arbeta i Finland under sitt yrkesverksamma liv, men som inte omfattas av något avtal om att sjukvårdskostnader övertas av den finska staten, försätts i en annan ställning än personer som bor i länder där ett sådant avtal finns.

De berörda personerna tillbringar kanske en stor del av året i Finland, oftast i sitt fritidshus, vilket har en ekonomisk betydelse i synnerhet för landsbygdskommuners ekonomi, eftersom personerna i fråga bland annat betalar fastighetsskatt och köper tjänster där.

I sina hemländer har de berörda personerna oftast möjlighet att få sjukvård som ersätts genom andra sjukförsäkringssystem, vilket innebär att deras behov av sjukvård då de bor i Finland en del av året i allmänhet skulle begränsas till sådan vård som kan klassificeras som första hjälpen. Av dem som så önskar kunde man uppbära en avgift för utnyttjade sjukvårdstjänster, precis som man gör med andra finländare.

Vi vet att villkoret för att få socialskydd och sjukvård i Finland är att man bor i landet, såvida inte andra villkor fastställts i avtal med andra stater. Om man får arbetspension i Finland och betalar alla skatter på denna pension fullt ut till Finland på grund av anställningsförhållanden som varat i flera decennier, och om man dessutom betalar fastighetsskatt till landet, samt har bestående och betydande anknytning till Finland, till exempel på grund av att man äger en fastighet och

bor i Finland under en stor del av året, kunde detta vara en grund som kunde tillämpas för att motivera rätt- en till sjukvårdsersättning. Man borde åtminstone få någon form av kompensation för att man betalar skatter till landet. Skillnaden på en dag (6 mån +/- 1 dag) borde inte få vara avgörande.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar social- och hälsovårdsministeriet att utreda om finländare som betalar sina skatter till Finland men bor i länder med vilka Finland inte har ingått något socialskyddsavtal också skulle kunna få rätt att under sina besök i Finland använda finländska sjukvårdstjänster till samma pris som andra personer som är bosatta i sådana länder med vilka Finland faktiskt har ett dylikt avtal gällande sjukvårdstjänster.

24. Utlandsfinländare som registrerar sitt fordon i Finland

En utlandsfinländare som bor i Centraleuropa ville köpa och registrera en bil i Finland, men detta visade sig vara omöjligt. Många utlandsfinländare besöker Finland regelbundet och skulle vilja registrera en bil i landet.

Trafiksäkerhetsverket Trafis svar på denna motion: Även om man bor i utlandet, kan man registrera ett fordon i sitt eget namn.

Om ägaren har en utländsk adress, ska ägaren utse en fordonsinnehavare (antingen en fysisk person eller en juridisk person) med inhemsk adress (även åländska adresser godkänns), eftersom blanketten för inbetalning av fordonsskatt inte sänds till utländska adresser.

Den skattskyldiga är innehavaren eller ägaren som har införts i registret. Om såväl en ägare som en innehavare har införts i registret, är det innehavaren som är skattskyldig. Skattskyldigheten kan överföras genom avtal från innehavaren till ägaren. Det är alltid ägaren som ska inlämna ansökan i sådana fall.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att kommunikationsministeriet utreder hur man skulle kunna förenkla registreringen av utlandsfinländska personers fordon i Finland.

25. Sänkning av tingsrätternas handläggningsavgifter vid registrering av äktenskapsskillnad i Finland när det gäller äktenskap mellan en finländare och en medborgare från ett land som inte tillhör EU

Person X tog ut skilsmässa från ett registrerat äktenskap med sin schweiziska äkta hälft. Eftersom Schweiz

inte tillhör Europeiska unionen, ska skilsmässodomar eller -beslut från detta land översättas (till finska eller svenska) av en auktoriserad översättare. Denna översättning ska sedan översändas till de finländska myndigheterna. Till denna översättning ska man bifoga en fritt formulerad ansökan om att beslutet ska registreras även i Finland. Ärendet behandlas av tingsrätten. Därför ska den fritt formulerade ansökan inklusive bilagor postas till tingsrättens registratörskontor. För behandlingen av ärendet debiteras en expeditionsavgift som tidigare uppgick till 80,90 euro, men som höjdes till 250 euro från och med början av år 2017.

År 2014 lämnade justitieministeriets arbetsgrupp en proposition om en ny lag om domstolsavgifter. Arbetsgruppen föreslog att avgifterna skulle höjas och att andelen ärenden som behandlas avgiftsfritt ska minskas betydligt. Enligt förslaget ska ärenden som behandlas vid domstolarna i regel vara avgiftsbelagda.

Verksamhetskostnaderna för domstolarna uppgick år 2013 till sammanlagt 267,5 miljoner euro. Av detta belopp täcktes 13 procent med domstolarnas intäkter. Denna andel är liten, eftersom avgifter inte uppbärs vid domstolsförhandlingar i de flesta ärenden, bland annat i brottmål och i en stor del av alla förvaltningsärenden.

Nu ville man höja avgifterna så att de ligger närmare de verkliga kostnaderna för behandling av ärendet. Arbetsgruppen motiverade de höjda avgifterna med att avgiftsfriheten eller de små avgifterna inte har uppmuntrat de berörda parterna att lösa sina tvister utanför domstol i sådana ärenden där det skulle vara det mest ändamålsenliga alternativet.

Enligt förslaget skulle rättegångsavgifterna i princip höjas med 50–500 euro, beroende på ärende och rättsinstans. Efter höjningarna skulle rättegångsavgiften till exempel i ett brottmål eller i utskökningsärenden uppgå till 250 euro och i ett omfattande tvistemål vore avgiften 500 euro i varje rättsinstans.

År 2014 var rättegångsavgiften för tvistemål i tingsrätten 86 euro i sådana fall där ärendet avgjordes genom skriftlig beredning, och 122 euro i sådana fall där

ärendet avgjordes genom muntlig beredning. Om tvistemålet behandlades i en huvudförhandling med en domare närvarande, uppgick avgiften till 159 euro, och med full sammansättning av nämndemän i domstolen uppgick avgiften till 196 euro.

Förslaget utgjorde en del av programmet för att reformera rättsvärderna inför åren 2013–2025.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet beslutade att inte ta ställning till denna motion på grund av de oklara bakgrundsavgifterna.

26. FPA-kort till finländska medborgare som bor utomlands

Finländska medborgare som bor utomlands skulle uppskatta möjligheten att ha ett FPA-kort till sitt förfogande medan de vistas i Finland. För närvarande tar det cirka tre veckor att få ett sådant kort, om man ansöker om det då man kommer till landet. Vissa länder har infört tidsbegränsningar för hur länge man får vistas utomlands utan att förlora en del av sina pensionsförmåner i bosättningslandet. I Australien är denna tidsgräns bara sex veckor. Då har redan tre veckor gått förlorade av den tid då dessa utlandsfinländare hade kunnat utnyttja FPA-kortet. Om FPA-kort kunde beviljas till samtliga finländska medborgare, skulle även utlandsfinländare kunna njuta av sitt besök i Finland under hela den tid de är i landet.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet beslutade att förkasta förslaget.

V RESOLUTIONER OM STUDIE- OCH UTBILDNINGÄRENDEN I

27. Nivåhöjning av statsanslagen för distansskolan ”Etäkoulu Kulkuri”

Distansskolan ”Etäkoulu Kulkuri”, som styrs av det finländska institutet för folkbildning, ”Kansanvalistusseura”, är en skola för elever som bor utomlands. Skolan erbjuder distansundervisning och nätkurser i finska språket och litteraturen samt övriga ämnen i den finländska grundskolan till barn i utlandet. I den nätbaserade skolan kan eleverna studera sitt eget modersmål, även om det inte finns någon Finlandsskola på

orten där de bor. Många Finlandsskolor, till exempel Finlandsskolan i Frankfurt, använder också tjänsterna i Kulkuri. I Kulkuri kan man vid behov avlägga alla lärokurser som ingår i grundundervisningen och därmed också få ett avgångsbetyg.

Det prövningsbaserade statsanslag som Kansanvalistusseura har fått för att driva Etäkoulu Kulkuri har sedan år 2008 uppgått till 140 000 € per år. Under åren 2012–2015 var anslagen högre, eftersom riksdagen varje år fattade separata beslut om tilläggsfinansiering på 25 000 €/år. År 2016 fick Kansanvalistus-

seura inte hela den tilläggsfinansiering på 50 000 euro som riksdagen beslutat om. Efter Utbildningsstyrelsens nedskärningar utbetalades 31 000 euro till Kansanvalistusseura.

Statsanslagen har förblivit oförändrade, trots ändringar i elevantalet eller antalet avlagda kurser, och trots att de övriga utgifterna ökar. Istället drivs verksamheten med ett underskott i budgeten när elevantalet eller de övriga utgifterna ökar. År 2016 bokförde Kansanvalistusseura ett underskott på 30 000 euro på grund av att institutet drev Kulkuri.

Skälet till att finansieringsbehovet ändrats är att Kansanvalistusseura tog i bruk en modern digital verksamhetsplattform, dvs. nätkurser istället för den tidigare bokbaserade undervisningen. Nätkurserna är effektivare, mer interaktiva samt pedagogiskt bättre, och motsvarar även sammantaget sett de krav som ställs på en modern inlärningsmiljö.

I nuläget är det omöjligt att utveckla och utvidga nätkurserna, om en nivåhöjning av statsanslagen inte genomdrivs. Om statsanslagen inte ökar, tvingas Kansanvalistusseura också höja kursavgifterna avsevärt för Etäkoulu Kulkuri för att kunna balansera upp ekonomiskt. Detta innebär att barn som bor utomlands diskrimineras. Barnen kan studera enbart om föräldrarna har råd med det. Alla barn som bor utomlands borde ha rätt att upprätthålla och utveckla sitt eget modersmål.

För att balansera upp ekonomin i verksamheten för Etäkoulu Kulkuri och för att skolan inte ska förorsaka budgetunderskott för Kansanvalistusseura eller skapa tryck på att höja studieavgifterna, borde statsanslaget uppgå till 200 000 €/år.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisnings- och kulturministeriet att hörsamma riksdagens avsikt och vidta åtgärder för att genomdriva en nivåhöjning av statsanslagen för distansskolan "Etäkoulu Kulkuri", som styrs av det finländska institutet för folkbildning, "Kansanvalistusseura". Denna nivåhöjning krävs för att anordna internetbaserad undervisning. Därigenom bör det årliga statsanslaget uppgå till minst 200 000 euro. Utlandsfinländarparlamentet betonar att det bör handla om finansiering som separat öronmärks för distansskolan "Etäkoulu Kulkuri" och som inte minskar finansieringen för de övriga aktörerna som omfattas av detta moment.

28. Sommargymnasiesamfundets statsanslag ska tryggas även framöver så att sommarläger kan anordnas för utlandsfinländska barn och unga

Styrelsen för Sommargymnasiesamfundet har beslutat att inga kurser i finska språket ska anordnas för utlandsfinländska barn och unga under sommaren

2017 på grund av minskade statsanslag. Vi anser att det vore ytterst viktigt att garantera att Sommargymnasiesamfundet får tillräckligt höga statsanslag, för att sommarläger för utlandsfinländska barn och unga ska kunna anordnas även framöver. För de utlandsfinländska barnen och ungdomarna är dessa läger en ytterst viktig kontaktlänk till deras andra hemland. Samtidigt får de möjlighet att öva sig i det finska språket och bekanta sig med den finländska kulturen i en helt finskspråkig miljö utanför sin egen hemmamiljö och utanför Finlandskolorna.

Utlandsfinländarparlamentets sekretariat bad Sommargymnasiesamfundet om en kommentar och fick följande svar:

År 2015 beslutade Sommargymnasiesamfundets styrelse att kurser i det finska språket och den finländska kulturen inte längre kommer att anordnas för utlandsfinländska barn och unga på grund av de minskade statsanslagen. Detta var ett svårt beslut, men eftersom statsanslagsdelen upprepade gånger varierat i storlek, var styrelsen tvungen att skära ner samfundets kursverksamhet. Styrelsen beslutade att samfundets verksamhet ska fokusera på sommargymnasieverksamheten. I den aktuella verksamheten har enbart över 15-åriga utlandsfinländska unga kommit på fråga som målgrupp. För denna målgrupp anordnas återigen ett sommargymnasium med en kurs i finska och finländsk kultur på sommaren 2017.

Statsanslagen som beviljats åt Sommargymnasiesamfundet för verksamhet som inbegriper utlandsfinländare och sommargymnasier (statsunderstöd till organisationer 29.10.51) under åren 2011–2015:

2011	212 000 €
2012	158 000 €, dvs. anslaget krympte med 54 000 € (34 %) jämfört med året innan
2013	258 000 €
2014	160 000 €, dvs. anslaget krympte med 98 000 € (38 %) jämfört med året innan
2015	162 000 €

Sammanlagt närmare 200 barn och unga i åldern 7–18 år från 40 länder på olika håll i världen deltog varje år i kurserna för utlandsfinländare. Ungefär tjuugo lärare och lärarkandidater arbetade på dessa kurser. Varje år fanns det så många sökande till kurserna att man inte kunde erbjuda en studieplats till alla. Upprepade gånger varierade statsanslagen i storlek. Detta var ekonomiskt utmanande med tanke på årsplaneringen, eftersom vi inte kunde häva arbetsavtalen för våra lärare och handledare i början av vår kursperiod, när verksamheten redan hade börjat.

Sommargymnasiesamfundet har anordnat kurser för utlandsfinländska barn och unga sedan 1970-talet. Sommargymnasiesamfundets sakkunskap och kompetens är oersättlig när det gäller att anordna kurser för utlandsfinländare. Sommargymnasiesamfundet har också de kontakter som behövs med tanke på verksamheten och åtnjuter även de utlandsfinländska fa-

miljernas förtroende vad gäller kvaliteten och innehållet på kurserna.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisnings- och kulturministeriet att höja statsanslaget för Sommargymnasiesamfundet till minst 2013 års nivå, så att man på nytt kan sätta igång den viktiga verksamheten med sommarläger för utlandsfinländska barn och unga. Utlandsfinländarparlamentet betonar att det bör handla om finansiering som separat öronmärks för Sommargymnasiesamfundet och som inte minskar finansieringen för de övriga aktörerna som omfattas av detta moment.

29. Finansiering av Finlandsskolorna

Finansieringen av Finlandsskolorna (utomlands) har under årens lopp varit relativt osäker. Statsanslagen till Finlandsskolorna har i flera decennier uppgått till 450 000 euro. Som ett resultat av långvarig lobbyverksamhet och utlandsfinländarparlamentets ansträngningar beviljade riksdagen år 2011 ett tilläggsanslag på 200 000 euro till Finlandsskolorna. Under åren 2012–2015 fick Finlandsskolorna tilläggsanslag på 150 000 euro per år. År 2016 beviljade riksdagen ett tilläggsanslag på 200 000 euro till Finlandsskolorna, men samtidigt minskades grundanslaget med 13 % så att det uppgick till 390 000 euro. Varje år har Finlandsskolorna varit tvungna att kämpa för att få tilläggsanslag, och samtidigt skär man ner på grundanslaget, som utgör verksamhetens stomme.

Anslaget till Finlandsskolorna bör därför höjas så att det alltid är tillräckligt stort, eftersom antalet Finlandsskolor ständigt ökar, liksom även antalet elever i dessa skolor. Om pengarna delas av en ständigt växande grupp, minskar anslaget per elev. Lönerna till lärarna i Finlandsskolorna ligger ställvis på samma nivå som på 1970-talet och löneökningar har inte varit möjliga.

Ett annat problem är att Finlandsskolornas finansiering i statens budget fortfarande bokförs i samma budgetmoment som anslagen för flera andra aktörer. Detta innebär till exempel att andra instanser som anordnar verksamhet för utlandsfinländska barn och unga konkurrerar om samma anslag som Finlandsskolorna. Därför blir det svårare att rikta tilläggsanslagen som beviljats till Finlandsskolorna just till dessa skolors verksamhet.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet kräver att undervisnings- och kulturministeriet hörssammar riksdagens tydligt uttalade avsikt och permanent höjer statsanslagen för Finlandsskolorna med tanke på att antalet Finlandsskolor ökar kontinuerligt.

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisnings- och kulturministeriet att lägga till ett separat moment för Finlandsskolorna i statsbudgeten för att förtydliga finansieringen.

30. Under 3 år gamla barn ska omfattas av Finlandsskolornas statsanslag

Den finska staten finansierar undervisning till Finlandsskolornas (utomlands) elever i åldrarna 3–18 år, under villkor att det finns minst sex barn i respektive grupp. Finansieringen av Finlandsskolorna bör omfatta även barn som är under 3 år gamla, eftersom barnets första levnadsår är avgörande med tanke på språkutvecklingen. Det finns en hel del barn under 3 år som skulle vilja delta i undervisningen, och situationen är likadan vid många Finlandsskolor. Men de serviceformer som man kan erbjuda denna grupp beror på skolans resurser.

Ett exempel är Finlandsskolan i Seattle:

Finlandsskolan i Seattle har drivits sedan år 1995. Denna Finlandsskola har alltså över tjugo verksamhetsår på nacken, och varje år har ungefär hälften av skolans elever varit under 3 år gamla. År 2017 finns det 94 elever vid Finlandsskolan i Seattle, varav 41 elever är under 3 år gamla. Under det senaste halvåret har ungefär 70 nya finländska barnfamiljer flyttat till området kring Seattle. Detta märks tydligt, eftersom elevantalet vid denna Finlandsskola har ökat explosionsartat. Den stora tillväxten och efterfrågan skapar sina egna utmaningar för Finlandsskolan, som försöker få vardagen att gå ihop och samtidigt gör upp planer inför framtiden. Under innevarande år har det fötts eller kommer att födas cirka 20 barn i dessa nyinflyttade familjer. Grupperna för babymusik och grupperna för barn under skolåldern vid Finlandsskolan i Seattle är så populära att man anmäler barnen till skolan innan de föds. Genom att anmäla barnen i förväg vill föräldrarna försäkra sig om att deras barn får en plats på Finlandsskolan. På grund av resursbristen kan Finlandsskolan inte erbjuda platser till alla som vill delta.

Om statsanslagen även kunde omfatta barn som är under 3 år gamla, vore detta till stor hjälp och till stöd för alla Finlandsskolor runt om i världen. Eftersom Finlandsskolorna utvecklas och växer, skulle detta innebära att skolorna kunde rekrytera nya yrkeskunniga lärare, hyra större utrymmen och utöka antalet grupper för de allra minsta utlandsfinländarna.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisnings- och kulturministeriet att se till att statsanslagen utsträcks till att gälla undervisning av elever som är under 3 år gamla i Finlandsskolorna och att samtidigt höja stödbeloppet till Finlandsskolorna på motsvarande sätt. Utlandsfinländarparlamentet betonar att det bör handla om finansiering som är separat öronmärkt för barn under 3 år, så att de

inte behöver dela den finansiering som redan i nuläget riktas till barn i åldrarna 3–18 år.

31. Minska gruppstorleken i Finlandsskolorna

Allt fler barn som antingen kan väldigt lite finska eller inte kan någon finska alls söker in till Finlandsskolorna (utomlands). Det är mycket utmanande att undervisa dessa barn i grupper med andra barn som kan mer finska. Detta kan också innebära att eleverna från bägge referensgrupperna har svårare att utveckla sina språkfärdigheter. Det mest välfungerande alternativet vore att undervisa barnen i separata grupper. För detta syfte

behövs tilläggsfinansiering, så att gruppstorleken kan minskas från sex elever till fyra elever. I nuläget krävs en gruppstorlek på sex elever för att få statsunderstöd.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar undervisnings- och kulturministeriet att se över grunderna för beviljande av statsunderstöd och minska den erforderliga gruppstorleken från sex elever till fyra elever (jfr. undervisningsministeriets förordning 1777/2009 § 3). På detta sätt kan högklassig undervisning garanteras i Finlandsskolorna, även om elevernas språkkunskaper varierar.

VI RESOLUTIONER OM STUDIE- OCH UTBILDNINGÄRENEN II

32. Praktikstöd till högskolepraktikanter

Det finns många högskolepraktikplatser i Finland som ger studenter möjlighet att tillägna sig erfarenhet av arbetsuppgifter inom det egna området. I många av dessa praktikannonser utgör dock praktikstöd från universitetet ett villkor för rekryteringen. Detta försätter de finländska studenter som avlägger sin examen utomlands i en ojämlig ställning jämfört med inhemska studenter, eftersom många utländska universitet inte erbjuder samma typ av praktikstöd som finländska universitet gör.

Studenter som studerar utomlands kan finansiera sin praktik med ett stipendium eller ett bidrag, men ofta är dessa för små till beloppet.

Finländska studenter som studerar utomlands bör ha tillgång till ett liknande stödsystem som de studenter som avlägger sina högskolestudier i Finland, eller det bör finnas fler praktikplatser som inte förutsätter praktikstöd. Dessutom bör studenter som studerar utomlands få enkelt åtkomst till information avseende relevanta stipendier och andra finansieringsalternativ.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att studenter som avlägger sina studier utomlands enkelt bör få åtkomst till information i koncentrerad form avseende stipendier och andra finansieringsalternativ.

Dessutom borde finländare som studerar utomlands ha tillgång till stödsystemet för finansiering av praktikperioder i Finland på precis motsvarande sätt som sådana studenter som avlägger sina studier i Finland.

33. Lagen om ändring av lagen om fritt bildningsarbete 1765/2009.

Tillägg: Tillståndet kan beviljas även för undervisning som anordnas utomlands

Allt fler finländare flyttar utomlands. En del bor utomlands bara en del av året och tillbringar till exempel vinterhalvåret på spanska solkusten, i Florida eller i Thailand. Många finländska seniorer som är fast bosatta utomlands eller tillbringar där en del av året har ett behov av att ta del i fritidsverksamhet på finska också utanför hemlandets gränser.

Medborgarinstitutets förbund har under årens lopp mottagit många önskemål om att ordna lämpliga kurser för vuxna på finska på spanska solkusten. Med anledning av detta kontaktade förbundet undervisningsministeriet för att kartlägga bildningsbehovet på solkusten. Ministeriet startade 2004 ett projekt i syfte att genomföra en kartläggning och inleda verksamheten bland finländarna på spanska solkusten. För projektets ledning tillsattes en styrgrupp som bestod av avdelningschefen för vuxenutbildningsavdelning vid undervisningsministeriet, ordföranden för Medborgarinstitutets förbund, verksamhetsledaren för Jyväskylä sommaruniversitet samt verksamhetsledaren för Centralförbundet för Studieverksamhet. Projektet organiserades av Fritt Bildningsarbete.

Med hjälp av projektf finansiering fortsatte verksamheten ända fram till 2008, varefter man på ministeriets uppmaning grundade Sofias understödsförening med uppgift att fortsätta verksamheten från början av 2009. Verksamheten har bedrivits framgångsrikt i mer än 11 år. Sofia-opisto (Sofiainstitutet) är ett gott exempel på fritt bildningsarbete i Finland och fungerar också som en förebild för utbildningsexport.

Sofia-opisto är ett typexempel på ett utbildningsinstitut utanför Finland som inte beviljats undervisningsministeriets tillstånd att driva medborgarinstitutet. I lagen om fritt bildningsarbete finns inget omnämnande om att tillståndet att driva medborgarinstitutet kan beviljas för en läroanstalt som ligger i utlandet, såsom det står i lagen om grundläggande utbildning och gymnasielagen.

Lagen (lagen om ändring av lagen om fritt bildningsarbete 1765/2009) bör ändras så att möjlighet att bevilja tillstånd att driva läroanstalten nämns i lagen. Under 4 § bör följande mening infogas: "Tillståndet kan beviljas även för undervisning som anordnas utomlands". (jfr. 7 § i lagen om grundläggande utbildning 628/1998 och 3 § i gymnasielagen 629/1998)

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att lagen om fritt bildningsarbete (1765/2009) ska ändras så att man under 4 § infogar meningen "Tillståndet kan beviljas även för undervisning som anordnas utomlands".

34. Bristen på lokaler och stödundervisning i Europaskolorna

Europaskolor är skolor som administreras gemensamt av EU:s medlemsstater. Det finns sammanlagt 13 Europaskolor runt om i Europa. Skolorna finansieras av EU-kommissionen och medlemsländerna. Barn och unga som går i skola i Finland har en subjektiv rätt till special- och stödundervisning. Europaskolornas elever sätts i detta hänseende i en ojämlig ställning, eftersom Europaskolorna inte har samma rätt. Elevantalet i Europaskolorna i Bryssel har ökat under de senaste åren och största delen av skolorna är helt överbelastade. Därför har man varit tvungen att begränsa elevantalet (mot regeringens utlandsfinländarpolitiska program) och studiemiljön har blivit klart sämre. Dessutom finns det i Europaskolorna behov av skolkuratorer. För tillfället finns det inga skolkuratorer i skolorna.

Ett annat problem är att Europaskolorna erbjuder inget annat avgångsbetyg än EB-examen som motsvarar den finländska grundskolans och gymnasietens avgångsbetyg. Detta innebär att om eleven inte fortsätter sina studier i gymnasiet, blir hen utan grundskolans avgångsbetyg. Därmed är det inte möjligt att t.ex. avsluta studierna i Europaskolan efter grundskolan och söka exempelvis till yrkesutbildning i Finland.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att ansvariga undervisningsmyndigheter vidtar åtgärder för att lösa de finska studerandenas problematiska förhållanden i Europaskolorna samt för att garantera en trygg och hälsosam studiemiljö.

Dessutom bör man ge möjligheter för lärande och stöd för skolgång (elevvård) för elever och studerande genom ett tillräckligt antal lärartjänster enligt vad som bestäms genom finsk lag.

Vidare föreslår utlandsfinländarparlamentet att de finska myndigheterna utreder om det är möjligt att Europaskolorna ger de elever som inte avlägger EB-examen ett avgångsbetyg motsvarande grundskolans avgångsbetyg.

35. Avläggande av allmänna språkexamen (YKI) utanför Finland

Den nuvarande lagstiftningen gällande allmänna språkexamina (YKI) ger inte möjlighet att avlägga examina utanför Finland. Eftersom lagar är konventioner gjorda av människor, kan de ändras. Denna lag bör ändras så att det i framtiden är möjligt att avlägga allmänna språkexamina också utomlands. Det är orimligt att utlandsfinländarna är tvungna att resa till Finland för att delta i allmänna språkexamen (YKI). Att anordna språkexamen också utanför Finland skulle dessutom lätta på bördan för utbildningsanordnarna i Finland samtidigt som alla som ville kunde också delta i provtillfället. För tillfället blir platserna snabbt uppbokade och många får inte möjlighet att avlägga provet. Sverige har till exempel anordnat ett motsvarande prov i svenska som kan avläggas utomlands och det har inte vällat några som helst problem.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att lagstiftningen gällande allmänna språkexamina ändras i syfte att stödja de officiella språken i Finland så att det blir möjligt att avlägga språkexamina i landets officiella språk även utanför Finland.

36. Precisering och ändring av undervisningstillstånd i utlandsfinländska skolor

Följande finländska skolor ger för tillfället grundläggande undervisning i enlighet med den finska läroplanen: skolan i Moskva, S:t Petersburg, Tallinn, Tartu, Bryssel och skolan på den spanska solkusten i Fuengirola. Solkustens finska skola anordnar dessutom gymnasieutbildning i enlighet med den finska läroplanen som enda finländska skola i utlandet.

När det gäller tillstånd att ordna utbildning, har tolkningen av termen "tillfällig" – som också utgör grunden för elevupptagning – enligt 5 § i lagen om hemkommun samt undervisnings- och kulturministeriets krav på befolkningsregisterutdrag lett till problem för hur termen egentligen ska definieras. Lagstiftaren (379/1981) har i sin motivering konstaterat om skolor som är verksam-

ma utomlands att det ibland kan vara svårt att avgöra när boendet är tillfälligt. Lagen utgår från tanken att så länge som ett barn, en ung eller en vuxen inte har flyttat utomlands som invandrare, är vistelsen tillfällig.

Den finska skolan på spanska solkusten är ett typ-exempel på en skola vars elever återvänder till Finland för att antingen fortsätta sin grundläggande utbildning och gymnasieutbildning eller fortsätta sina studier efter avslutad grundskola eller gymnasieutbildning.

I och med att samhället förändras har invandringen kompletterats med ett ökat pendlande över gränserna. I detta läge bör en flexibel återkomst till hemlandet Finland som möjliggör en god utgångspunkt för fortsatta studier och arbete tryggas.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att undervisnings- och kulturministeriet ser över innehållet i undervisningstillståndet för utlandsfinländarnas skolor så att finska medborgare tryggas en flexibel skolgång i det finländska utbildningssystemet på finska.

37. Avskaffande av gränshinder för utländska studenter

Sverigefinska Ungdomsförbundet vill främja ungas möjligheter att studera fritt i Norden.

Vi har upptäckt gränshinder vad gäller ansökningsprocessen till studieplatser på universitet och högskolor i Finland. Dessa gränshinder strider mot gällande nationella, nordiska och internationella överenskommelser, lagar och förordningar. Vi anser att Norden behöver röja undan gränshinder - inte hålla fast vid dem.

Finländska lärosäten ger utländska studenter sämre förutsättningar att få en studieplats än finländska studenter redan vid ansökningsprocessen. Detta görs bland annat genom att utländska studenters betyg varken tas in i beräkningen vid ansökan eller kan konverteras till det finländska betygssystemet. Det här är ett

problem då man stänger ute utlandsfinländska, nordiska och EU-medborgare att kunna konkurrera om studieplatser på lika villkor. Då många av studieplatserna delas ut på basis av betyg är detta inte acceptabelt. I Sverige kan alla sökanden konkurrera på lika villkor om alla studieplatser, utländska betyg kan konverteras.

I dag finns det bristfällig information på svenska på många finländska lärosätens hemsidor. Det här borde inte vara ett problem då svenska och finska är likställda i Finlands grundlag. Det här är även anmärkningsvärt då vi enligt den nordiska språkkonventionen även har rätt att skriva skriftliga arbeten samt prov på ett annat nordiskt språk även om utbildningen sker på finska. Hur kan man förverkliga den här rättigheten om studenter som berörs inte ens kan ta del av grundläggande information om lärosätet samt dess utbildningar på svenska? Den bristfälliga informationen försvårar helt enkelt ansökan för utlandsfinländska, nordiska och finlandssvenska studenter att kunna erhålla en studieplats på de berörda finländska lärosätena.

Vi anser att utlandsfinländarparlamentet ska arbeta för att utbildningsministeriet förverkligar målet att finländska lärosäten behandlar alla studenter/sökanden jämlikt. Vi vill även att lagar följs och respekteras!

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar att finska skolor och lärosäten godkänner också de sökandens betyg som kommer från andra länder och meritvärderar dem utifrån det finska systemet så att de ges jämbördiga möjligheter till utbildning med finska studeranden.

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar finska skolor och lärosäten att följa gemensamma överenskommelser och stadgar som definierar antagningsvillkor för studerande från andra länder och att klart och tydligt informera om dem.

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar finländska skolor och lärosäten att följa Finlands grundlag genom att ge viktig information på sina hemsidor på båda inhemska språken.

på grund av arbete, studier eller semester. Finländarna behöver en egen finskspråkig, pålitlig, långvarig och kompetent präst i regionen. År 2014 besökte sammanlagt 3 646 personer kyrkan i Florida och det hölls 47 gudstjänster. I New York hölls sammanlagt 21 gudstjänster, 11 vigslar och två jordfästningar och i Kalifornien och Texas sammantaget 32 gudstjänster.

Messiah Lutheran Church of Portland grundades år

VII RESOLUTIONER OM KULTURÄRENDEN

38. Finsk prästtjänst i Oregon

Finländska utvandrare har en gång i tiden grundat och byggt flera kyrkor på olika håll i USA. De har värnat om finländska religiösa traditioner med hjälp av finska präster som också själva utvandrat till USA. År 2016 fanns det sammanlagt endast 15 turistpräster och -kantorer i Nordamerika. Finländarna vistas kontinuerligt i USA

1907 i Oregon och är en av de få församlingarna som fortfarande har aktiv verksamhet. Kyrkan är numera en del av ELCA (Evangelical Lutheran Church of America, Oregon Synod). Under de senaste tio åren har den finska kyrkan i Portland lyckats hålla gudstjänster på finska genom att bjuda in frivilliga pensionerade präster från Finland. Församlingen har ersatt rese- och övriga kostnader för prästerna. Prästerna har stannat på orten i högst tre månader. Tyvärr har församlingen fått klara sig långa perioder utan präst.

De finska församlingarna i de nordvästra delstaterna i USA har redan i samband med UFP:s session 2012 framfört ett önskemål om en prästtjänst till Finlands evangelisk-lutherska kyrka (RL 17/2012). Då föreslog utlandsfinländarparlamentet att kyrkans enhet för arbetet bland utlandsfinländare skulle samarbeta med de finska församlingarna i de nordvästra delstaterna i USA (Oregon, Washington) så att de finska församlingarna kunde få präster som var t.ex. på pension eller alterneringsledighet att under en tid delta i församlingsarbetet.

I båda delstaterna Oregon och Washington är utlandsfinländska samfund etablerade aktörer med långa traditioner som går tillbaka flera decennier. De består av såväl äldre finländare som nya och yngre invandrare. Föreningslivet är aktivt i båda samfunden vad gäller bl.a. det finska språket och den finska kulturen, men den kyrkliga verksamheten är hotad utan egen präst.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet vidareförmedlar till Finlands evangelisk-lutherska kyrkas enhet för arbetet bland utlandsfinländare ett önskemål om att det inrättas en finsk prästtjänst i Oregon- och Washingtonområdet. Kyrkans enhet för arbetet bland utlandsfinländare skulle samarbeta med båda församlingarna.

39. Prata positivt-veckan 20.–26.11.

Den s.k. kringflackande poeten Erkki J. Vepsäläinen från solkusten i Spanien har sedan 2004 ordnat årligen en Prata positivt-vecka (Hyvänpuhumisen viikko) i Fuengirola. Under veckan har eleverna i Solkustens finska skola skrivit en uppsats med rubriken "Jag pratar positivt". Veckan går ut på att man lär sig att prata positivt och ordna små positiva stunder för sig själv och andra för att väcka livsglädjen och livslusten. Projektet har en egen Facebook-sida som heter "Puhun hyvää" (Jag pratar gott).

Evenemanget är populärt inom solkustens område. Bland annat det lokala televisionsbolaget i Fuengirola har närvarat vid prisutdelningen och programmet har visats på TV i flera repriser. Också andra skolor utanför Spanien har deltagit i veckan. År 2011 och 2012 bjöd den finländska ambassadören i Sydafrika in Good Hope-skolan från Kapstaden och bad skolans

elever att skriva ner sina tankar om temat "prata positivt". Tack vare Erkki J. Vepsäläinens son Jari Vepsäläinen har St. Margaret's English Secondary and Primary School i Hong Kong deltagit två gånger i veckan och också skrivit ner sina tankar om temat.

Hittills har privatpersonen Erkki J. Vepsäläinen själv understött frivillig verksamhet såsom lärarnas extra arbete och tryckkostnaderna för hedersdiplom och utmärkelser.

Också andra utlandsfinländska organisationer och Finlandsskolor kunde anamma denna tanke utvecklad av Erkki J. Vepsäläinen och ordna en Prata positivt-vecka.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet förkastar motionen och uppmanar motionsställarna att utnyttja andra påverkningskanaler.

40. Kulturturism mellan Italien och Finland

Många finländare som bor i Italien medverkar aktivt i det kulturella livet och är med och planerar och utvecklar olika evenemang, resor och seminarier. De synliggör det speciella utbudet som Finland har att erbjuda och som uppskattas så högt utanför Finland: den rena naturen, den högklassiga utbildningen, den säregna konst- och hantverkartraditionen. Budskapet förmedlas ofta genom design, film, musik samt visuell och performanskonst. Hållbar turismutveckling är ett effektivt sätt att bygga broar mellan Italien och Finland. Genom den kan vi identifiera vår egen speciella identitet och våra resurser som skapar en grund för ett samarbete länderna emellan. Finland och Italien har allt mer samarbete inom olika branscher, t.ex. turism, gastronomi, konst och utbildning. Visit Finland, Food from Finland och många italienska aktörer, t.ex. Slow Food, ser att det finns en stor potential i samarbetet mellan våra länder.

Ambassader och konsulat fungerar som bra stöd också när det gäller privata initiativ, och finländare i Italien kan vända sig till en rad olika aktörer, t.ex. Finlandssamfund, Finlands ambassad, Team Finland, Finpro, Food from Finland, Visit Finland samt Tekes. Samtidigt fattas det en struktur i Italien som skulle underlätta samarbetet för enskilda finländare. Därmed föreslår vi att det inrättas en regional och nationell kommitté bestående av finländare som bor och verkar i Italien. Kommittén skulle ha som uppgift att sammanföra olika aktörer och skapa kontakter mellan kulturaktörer och företag i olika turistmål. Kommittén skulle fungera som stöd i idéstadiet, hjälpa med nätverkande och kommunikation genom nätverksbildning, utbildning och kommunikation. Kommittén skulle även samarbeta. Och om modellen visar sig fungera väl i Italien, kan den utnyttjas också på andra håll.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet kan inte ta ställning till motionen på grund av att den ännu är i idéstadiet. Samtidigt uppmanar parlamentet motionsställarna att utveckla ett samarbetsnätverk – i synnerhet då motionen bygger på utlandsfinländarnas kunskap om den lokala kulturen och näringslivet.

41. Finnish Room Committee-projektet i anslutning till Pittsburgh universitets nationalitetsrum (Nationality Rooms) uppmärksammas

Kommittén (Finnish Room Committee) vid universitetet i Pittsburgh har redan länge samlat in pengar och gjort upp ritningar för att kunna inrätta ett finskt rum i anslutning till universitetets välkända byggnad Cathedral of Learning. Syftet med denna 42 våningar högtornbyggnad har sedan början varit att den ska inrymma klassrum som representerar de ursprungliga kulturer som deltagit i uppbyggnaden av den amerikanska kulturen. Tornet inrymmer för tillfället ett trettiotal rum som gästas årligen av tiotusentals besökare. Dessa 28 rum fungerar samtidigt som vanliga föreläsningssalar för studeranden vid Pittsburgh universitet.

De nationella rummen har anknytning till en mer omfattande internationell kulturverksamhet vid universitetet. Flera stipendier insamlade av kommittéer delas årligen ut till studenter och professorer i syfte att stödja internationellt arbete. Finnish Room-kommittén sponsorerar gästande musiker och forskare, ordnar föreläsningar och evenemang med anknytning till finsk kultur, tar emot nya finländare som flyttar till Pittsburgh samt erbjuder översättningstjänster och undervisning i finska. Personalen ansvarig för Nationality Rooms and Intercultural Programs deltar också i det internationella arbetet inom ramen för Pittsburgh stad och lokalföreningen.

Avsaknaden av ett finskt klassrum väcker förundran. Att få ett sådant rum och öppna det för allmänheten skulle bidra till större uppskattning för den finska kulturen generellt.

Rummets inredning har redan slagits fast i samband med en tävling som anordnades för arkitektstudenterna 2006. Mika Gröndahls vinnande förslag på en traditionell rökstuga har vidareutvecklats så att den innehåller detaljer av en finsk timmerkonstruktion och symboler och föremål typiska kring sekelskiftet 1700–1800. Det finländska klassrummet byggs som en gåva till universitetet som sedan i sin tur tar hand om dess underhåll inom ramen för universitetets program för nationella klassrum och internationellt kulturutbyte.

Finnish Room-kommittén och den lilla gruppen av finländare i Pittsburgh önskar att alla finländare såväl i Finland som i USA stödjer projektet. De hoppas att byggnadsarbetet ska igångsättas och färdigställas fram till sommaren 2018. För att detta ska lyckas, bör projektet ges så stor synlighet som möjligt.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att Finnish Room Committee-projektet vid universitetet i Pittsburgh handlar om att värna om det finländska kulturarvet i USA och att både Finland-Samfundets och utlandsfinländarparlamentets informationskanaler ska utnyttjas i arbetet.

SESSIONEN BESLUTADE OM ATT REMITTERA EN EXTRA MOTION TILL KULTURUTSKOTTET

56. Inrättande av en arbetsgrupp med uppgift att ta fram ett kulturpolitiskt program för utlandsfinländarparlamentet

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att presidiet utreder och beslutar om inrättandet av en arbetsgrupp med uppgift att ta fram ett kulturpolitiskt program.

VIII RESOLUTIONER OM INFORMATIONENSÄRENDEN

42. Utlandsfinländarnas databank för inrättande av smarta nätverk

Det finns ett stort antal finländska entreprenörer och affärlivets representanter som bor utomlands. Många av dem är intresserade av att bistå andra finländare som planerar att starta affärsverksamhet i ett nytt land. I motionen framförs att det bör upprättas en databank med

information om utlandsfinländska företag och experter.

I samband med utlandsfinländarparlamentets session år 2012 ordnades det ett diskussionsmöte där utlandsfinländska experter som deltog i sessionen uttryckte ett intresse för att bistå finländska företag och entreprenörer som vill bli mer internationella.

Företagarna i Finland och Finland-Samfundet rf har redan tidigare kartlagt de utlandsfinländare som är in-

tresserade av att bistå och hjälpa finländska entreprenörer. Sedan dess har Företagarna i Finland fört ett register över de utlandsfinländare som finns tillgängliga för finländska entreprenörer och företag ute i världen.

I början av 2018 ska innovationsfinansieringscentret Tekes och Finpro som erbjuder internationaliserings-tjänster till Business Finland slås samman. Finpros och Tekes funktioner förblir oförändrade i den nya konstellationen. Förändringen är en del av Team Finland-reformen. Finpros Experts Search-register innehåller information om finländska personer och aktörer bosatta i utlandet som kan bistå företag som vill starta eller utvidga sin verksamhet utomlands och som också kan fungera som Finpros kontakter i utlandet. I registret ingår bl.a. tjänsteleverantörer, konsulter, advokatbyråer och privatpersoner. Alla kontakter har kontrollerats av Finpro.

Driften av en motsvarande öppen databank skulle kräva en hel del arbete av operatören på grund av utredning av bakgrunden till de som överlåtit sina uppgifter samt uppdatering av information. Information om finländska företag med global verksamhet finns att tillgå via olika källor såsom handelskammare och finska representationer. Också genom Finland-Samfundets kontaktnätverk är det möjligt att finna information om till exempel vissa yrkesrepresentanter i olika länder.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att liknande register som framförs i motionen antingen finns eller planeras redan. Utlandsfinländska experter och företag kan kontakta ovan nämnda register om de vill ansluta sig till dessa nätverk.

Utlandsfinländarparlamentet understryker att nätverken bör vara öppna och att man effektivt ska informera om dem.

43. Att följa finländska TV- och radioprogram utomlands

Utlandsfinländarna önskar att kunna följa finländska TV-program och aktuella händelser i Finland genom TV-sändningar. Det finns en stor grupp utlandsfinländare som betalar s.k. Yle-skatt men som upplever att de inte får tillräckligt för sina skattepengar.

Europeiska parlamentet antog tidigare på våren 2017 en förordning om säkerställande av gränsöverskridande portabilitet för innehållstjänster online. Det innebär att från och med 2018 är det möjligt att se webb-tv-tjänster, t.ex. Yle Arenan, inom Europeiska unionens område. I början av nästa år öppnas alltså Yle Arenan i sin helhet inom EU. TV-tittaren måste dock logga in sig i Yle Arenans tjänst som verifierar att användaren är finsk. Eftersom tjänsten förutsätter vissa ändringar i den tekniska funktionaliteten av Yle Arenan, kan Yle ännu inte ge något exakt datum för när tjänsten öppnas upp i hela Europa.

Yle Arenan kan som helhet inte öppnas upp globalt på grund av upphovsrättsliga skäl. Yle köper inte eller bolaget säljer inte globala sändningsrättigheter för vissa programinnehåll. Typiskt kan det handla om många internationella program eller inslag inne i program, musik innehåll eller internationella sändningsrättigheter för sport. Yle strävar alltid efter att skaffa så fullständiga sändningsrättigheter som möjligt. Cirka 80 procent av inhemskt innehåll finns tillgängligt globalt.

Av dessa skäl har Yle varken möjlighet eller rättighet att nästa år öppna upp Yle Arenan i sin helhet globalt.

Alla Yles radiokanaler kan lyssnas i direktsändning globalt.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar Rundradion (Yle) att fortsätta förhandla med berörda parter om upphovsrätten och andra immaterialrättsliga skydd som hör till det globala utbudet så att Yle Arenan och dess bredast möjliga utbud finns tillgängligt överallt i världen.

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar presidenten att förhandla med statsmakten om orättvisorna förknippade med den s.k. Yle-skatten.

44. Uppdatering av utlandsfinländarparlamentets och Finland-Samfundets kommunikationsformer

Utlandsfinländarparlamentets och Finland-Samfundets elektroniska informationskanaler består av bådadas hemsidor, Finland-Samfundets och UFP:s gemensamma elektroniska månadsbrev (Sutinat) samt Facebook-sidor och e-post. Twitter har inte tagits i bruk på grund av resursbrist, eftersom Twitter kräver kontinuerlig bevakning och uppföljning.

Finland-Samfundets möteshandlingar och -kallelser sänds redan nu främst elektroniskt. Utlandsfinländarparlamentets försändelser har hittills skickats som traditionell brevpост, men UFP:s stadgar hindrar inte att övergå till elektroniska utskick.

I UFP:s arbetsordning (12 §) anges att protokollet från parlamentets session sänds per e-post till samtliga organisationer, representanter och observatörer som deltagit i sessionen och att protokollet publiceras på UFP:s hemsida. I andra paragrafer (2 § och 4 §) som gäller försändelser anges endast att "Finland-Samfundet rf sänder till samtliga anmälda representanter och observatörer föredragningslistan inklusive motioner" utan närmare anvisningar om hur detta ska ske. Dessutom står det i stadgarna att "sammandraget över motionerna samt verksamhetsrapporten publiceras på UFP:s hemsida".

Speciellt under de år man samlas till sessionen utgör utlandsfinländarparlamentet en betydande utgiftspost i Finland-Samfundets budget, eftersom UFP har ingen egen finansiering. Sammanlagt 193 samfund

deltog i sessionen 2017, vilket innebär att traditionella postförsändelser är en dyr och krävande funktion såväl finansiellt som med tanke på arbetsbelastningen. Övergången till ett helt elektroniskt system innebär betydande besparingar såväl finansiellt som tidsmässigt.

Finland-Samfundet gjorde om sin hemsida våren 2017, och utlandsfinländarparlamentet kommer att göra samma sak inom kort. Detta kommer att bidra till större effektivitet i den elektroniska informationen.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att Finland-Samfundet rf och utlandsfinländarparlamentet framöver sänder aktuell information i elektronisk form. Vid behov kan post även framöver skickas som traditionell brevpост.

45. Anslag för utlandsfinländsk elektronisk media

Undervisnings- och kulturministeriet beviljar understöd som Finland-Samfundet rf delar ut till utlandsfinländska organisationer, medier och föreningar och samfund för informationsverksamhet. Organisationsbidrag delas ut två gånger om året och informationsbidrag en gång om året. Organisationsbidrag beviljas bland annat för anordnandet av evenemang och renovering av klubbhus och -lokaler.

Informationsbidrag har delats upp i grundläggande bidrag och specialbidrag. Grundläggande bidrag har beviljats för tryckning och utskick av utlandsfinländska tidningar samt föreningars och organisationers informationsblad. Specialbidrag beviljas för utlandsfinländska tidningar, för föreningars och organisationers informationsblad och för utlandsfinländska radios inköp, specialprojekt och sändningskostnader. Specialbidrag kan dessutom beviljas för till exempel Finlandsskolorna för specialprojekt såsom skoltidningen. Bland inköp kan det finnas till exempel kameror, datorer, layoutprogram samt för radions del olika musikinköp och inköp av arbetsredskap.

Finskspråkiga Sisuradio och de regionala redaktionerna finns i anslutning till Sveriges radio. På samma sätt finns det en finskspråkig redaktion i anslutning till Sveriges TV.

Finskspråkig information och finskspråkiga medier är fortfarande, trots Internet, en mycket viktig del av utlandsfinländarnas liv. Till exempel på den spanska solkusten har den finskspråkiga radioverksamheten en viktig uppgift i att ge myndighets-, kris- ja katastrofinformation.

Finskspråkiga tidningar och finskspråkig radio har en viktig betydelse när det gäller att upprätthålla det finska språket och den finska identiteten.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att presidiet förhandlar med undervisnings- och kulturministeriet i syfte att garantera att tillräckliga anslag avsätts för utlandsfinländsk traditionell och elektronisk media.

46. Elektroniskt arkiv för ingermanländskt kultursamarbete

Ingermanländarnas återflyttningsprogram tog slut 1.7.2016. Nu har staten möjlighet att stödja ett nytt skede i växelverkan med ingermanlänarna.

Ingermanlänarna är en del av Finlands invandringspolitik både som utlandsfinländare och återflyttare. Finland har haft flera omfattande stödprojekt på ingermanlänarnas bosättningsområden. Ingermanlänarnas historia är en väsentlig del av Finlands historia. Samtidigt vet vi allra minst om ingermanlänarnas skeden under vår självständighetstid.

Ett elektroniskt och levande webbarkiv om ingermanlänarna samt en mobil applikation skulle bilda en god grund för ett fortsatt kultursamarbete med ingermanlänarna. Tack vare internetteknologin kan existerande arkiv i Finland, Estland, Ryssland och Sverige, webblänkar till elektroniska databaser samt historiskt värdefulla, sårbara privata samlingar slås samman, lagras och ställas ut. De kan kombineras med ingermanländska sammanslutningars, lokalföreningars och individers minnesinformation, biografier och bildmaterial. Ett lättillgängligt arkiv skulle samla in forskning, minnesinformation och audiovisuella inspelningar kring ingermanlänare och täcka hela det ingermanländska kulturfältet.

På detta sätt kan ingermanländska samfund, lokalföreningar och alla som är intresserade av släkt- eller närområdeshistoria medverka i den egna eller ingermanländska kulturen. Det finns ett samhälleligt behov av att bygga upp arkivet tillsammans – dels med hjälp av sakkunniga och dels tillsammans på frivillig basis tillsammans med finländare med rötter i Ingermanland, deras organisationer, historieforskare och vetenskapsexperter samt ingermanlänare bosatta i Estland, Ryssland och Sverige.

Projektet kunde följas upp oberoende av plats och tid, och det skulle nå ut till unga och äldre ingermanlänare, forskare och medborgare som bor utspridda i närområdena och grannlänarna. Ett levande arkiv skulle även fungera som inlärmingsmiljö och ge information om ingermanländsk historia och kultur. Vid sidan av undervisnings-, kultur- och vetenskaplig verksamhet finns det också en rad andra områden man kan fokusera på, t.ex. i anslutning till näringsidkande och entreprenörskap.

Med tanke på allt detta spelar det ingermanländska arkivet som ägs av Suomen Inkeri-liitto (Ingermanlänarnas förbund i Finland) en viktig roll. Arkivet förva-

ras numera i Nationalarkivet. Materialet består av ungefär 40 mappar och det har inte utökats sedan andra världskriget. Elektroniska databaser finns också i Suomen Kansanrunouden arkisto, Riksarkivet i Estland, Estlands historiska arkiv, i olika muséer i S:t Petersburg och på annat håll. Nyare material är utspritt i ingermanländska organisationers egna arkiv i olika länder.

Samtidigt med att utlandsfinländarparlamentet 2012 antog resolutionen om det ingermanländska arkivet och databanken (28/2012) inledde ingermanländarnas organisationer i Finland, Estland, Ryssland och Sverige ett samarbete för att ta tillvara och organisera nyare material i det ingermanländska arkivet och i databanken. Planen var att digitalisera Suomen Inkeri-liittos samling bestående av cirka 1 500 fotografier och att tillämpa fotobanken i den elektroniska baskartan genom vilken kulturellt och familjehistoriskt material kan framställas församlings- och byvis. Projektet har inte framskridit på grund av bristen på finansiering, men är ändå ett gott exempel på de möjligheter som

ett elektroniskt arkiv erbjuder: genom kartan öppnas upp bildportföljer samt tillhörande nödvändig metadata som kan bestå av berättelser, kommentarer, personhistorier, brev, videoinslag osv.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet stödjer ingermanlän-darna i deras strävan att bygga upp ett elektroniskt arkiv och en databank. Därför väddar utlandsfinlän-darparlamentet till den finska staten att bevilja re-surser för uppbyggandet av ett elektroniskt nät-verk som på en internetplattform samlar intresse-rade aktörer och information kring ingermanländsk kultur och historia.

Utlandsfinländarparlamentet anser att projek-tet är ett ypperligt pilotprojekt som kan utnyttjas i en större skala för kartläggning av och forskning kring utlandsfinländare.

IX RESOLUTIONER OM EKONOMISKA OCH STADGEÄRENDEN

47. Utlandsfinländarparlamentets räkenskaper och budget

Utlandsfinländarparlamentet finansieras helt och hållet med medel från Finland-Samfundet rf. I sina räkenskaper redovisar Finland-Samfundet de kostnader som härrör från de olika verksamhetsformerna. Utlandsfinländarparlamentet finns på utgiftspost 501. Samfundets kontor utarbetar varje år ett budgetförslag åt styrelsen i Finland-Samfundet. Styrelsen ansvarar för samfundets räkenskaper. Samfundets styrelse har gett verksamhetsledaren fullmakt att redovisa Finland-Samfundets konton åt utlandsfinländarparlamentets ekonomiutskott för utlandsfinländarparlamentets del.

Enligt utlandsfinländarparlamentets resolutioner 59/2005, 49/2007, 58/2010, 36/2012 samt 38/2015 fortsätter Finland-Samfundet att stöda utlandsfinländarparlamentet och lämnar även i fortsättningen en redovisning över parlamentets utgifter åt ekonomiutskottet och presidiet. Under sådana år då sessioner äger rum uppgår utlandsfinländarparlamentets utgifter till ca 100 000 euro, numera även 130 000 euro, vilket utgör en mycket betydande del av Finland-Samfundets budget. I resolutionerna 36/2012 och 38/2015 uppmanade utlandsfinländarparlamentet undervisnings- och kulturministeriet att ta detta i beaktande då ministeriet överväger beviljande av finansiering till Finland-Samfundet.

Det faktum att Utlandsfinländarparlamentet grundades för 20 år sedan eller att parlamentet har ett sekretariat har inte ökat anslaget till Finland-Samfundet.

Under sessionsåren går en fjärdedel av Finland-Samfundets utgifter till utlandsfinländarparlamentets kostnader. Under de år det inte hålls session (t.ex. 2016) går en tredjedel av statsunderstödet till att täcka utlandsfinländarparlamentets kostnader. Finland-Samfundets personal tar hand om utlandsfinländarparlamentets praktiska ärenden och intressebevakning i samråd med direktionen.

UFP får ingen utomstående finansiering. Antalet utlandsfinländska föreningar som ratificerat UFP:s stadgar ökar successivt (till dags dato 530 föreningar eller samfund i 39 länder). Efterfrågan på UFP:s och Finland-Samfundets tjänster ökar hela tiden, medan en viktig finansieringskälla för Finland-Samfundets verksamhet, dvs. statens verksamhetsbidrag för utlandsfinländsk verksamhet, har hållits oförändrad i 18 år. Bidrag har beviljats sedan 1997. År 2014 uppgick beloppet till 275 000 euro, men minskade följande år till 265 000 euro (2015), och därefter till 235 000 euro (2016). Också UFP:s verksamhet stöds genom bidrag. Den ovan beskrivna minskningen på 15 procent inom loppet av två år såg ut att kompenseras när bidraget ökades till 255 000 euro (2017). Faktum är ändå att Finland-Samfundets förmåga att stödja utlandsfinländska föreningar, Finlandsskolor och utlandsfinländska medier har försvagats av den drastiska nedskärningen av statsunderstödet: stödet för organisationers kulturella verksamhet bland utlandsfinlän-darna (organisationsbidrag för kultur- och fritidsverksamhet) har under de tre senaste åren minskat med en tredjedel och detsamma sker även i år. Finland-Samfundet och utlandsfinlän-darparlamentet har en egen viktig roll under undervis-

nings- och kulturministeriets moment. De är de enda aktörerna som stödjer utlandsfinländarna som är totalt cirka 1,6 miljoner ute i världen. Cirka 300 000 av dem har dessutom finskt medborgarskap.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet beslutar att Finland-Samfundet rf fortsätter med att stödja utlandsfinländarparlamentet och lämnar i samband med nästa session en redogörelse över parlamentets utgifter till ekonomiutskottet och presidiet.

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar Finlands riksdag och undervisnings- och kulturministeriet att fästa uppmärksamhet vid Regeringens utlandsfinländarpolitiska program för 2017–2021 där regeringen har uttryckt en politisk vilja att trygga utlandsfinländarparlamentets verksamhetsförutsättningar.

48. Utlandsfinländarparlamentets hemsidor och blanketter bör finnas tillgängliga på ryska – Создание сайта www.usp.fi и регистрационных форм на русском языке

Enligt artikel 9 i utlandsfinländarparlamentets stadgar är språken som används i parlamentet finska, svenska, engelska och ryska. I den konstituerande sessionen år 1997 kom man överens om att de som behöver tolkning till ryska tillgodoser själva behovet av tolkning och översättning. UFP:s material och information har under hela UFP:s historia funnits på finska, svenska och engelska. Dessa tre språk används även vid sessionen. Dessutom har man ordnat tolkning till och från dessa tre språk.

Finland-Samfundets personal har dels själv ta hand om UFP:s kommunikation och material på finska, svenska och engelska, men får ibland köpa översättningstjänster från utomstående. Ingen bland personalen i Finland-Samfundet kan ryska, vilket betyder att allt material till ryska borde läggas ut för översättning. Om blanketterna fanns på ryska, skulle Finland-Samfundet få lägga även dem ut för översättning.

Finland-Samfundet finns till för att betjäna utlandsfinländare och vill gärna göra det så heltäckande som möjligt, men de befintliga resurserna sätter gränser för verksamheten. Av totalt 530 föreningar och sammanslutningar som deltar i UFP:s verksamhet finns 22 i Ryssland och 22 i Estland. De har alltså ratificerat UFP:s stadgar. Att utvidga språkurvalet från det nuvarande är först och främst en ekonomisk fråga. UFP har ingen egen budget separat från Finland-Samfundet utan en egen kostnadspost i Finland-Samfundets budget. Finland-Samfundets ekonomiska situation förutsätter prioriteringar, och för tillfället är det inte möjligt att utvidga språkurvalet. Därmed är det motiverat att fortsätta tillämpa den praxis som gäller.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att enligt artikel 9 i utlandsfinländarparlamentets stadgar är språken som används i parlamentet finska, svenska, engelska och ryska. I den konstituerande sessionen år 1997 kom man överens om att de som behöver tolkning till ryska tillgodoser själva behovet av tolkning och översättning. Detta har varit en fungerande praxis och det föreslås inga ändringar till utlandsfinländarparlamentets stadgar eller arbetsordning till denna del. Däremot utreder man om det är möjligt att regionen Östeuropa själv översätter sina egna regionala sidor till ryska. För tillfället finns det inte resurser att översätta blanketter till ryska.

49. Pris- och utmärkelssystem för utlandsfinländarparlamentet

Det föreslås att ett eget system för priser och utmärkelser tas fram i utlandsfinländarparlamentet efter att parlamentets status fastställts.

Finland-Samfundet rf delar ut utmärkelser för meriterade utlandsfinländare. Förslaget om en utmärkelse kan läggas fram av en utlandsfinländsk förening eller Finland-Samfundet. Förslaget kan framläggas av Finland-Samfundets direktionsmedlem, verksamhetsledare, en utlandsfinländsk förening eller en privatperson genom att framföra ett motiverat förslag till Finland-Samfundet. Det gyllene förtjänsttecknet beviljas för mycket framgångsrik verksamhet och silver- och bronstecknet för framgångsrik verksamhet som bidrar till att stärka utlandsfinländarnas kontakter med hemlandet och bevara den finländska kulturen bland utlandsfinländare och deras ättlingar.

Finland-Samfundet rf stödjer utlandsfinländska organisationer och medier genom att efter ansökan dela ut undervisnings- och kulturministeriets bidrag som beviljas årligen för detta ändamål. År 2016 uppgick ministeriet bidrag till 195 000 euro och år 2017 är beloppet 170 000 euro. År 2016 stödde Finland-Samfundet dessutom Finland 100-evenemang ute i världen med ett extra bidrag på 30 000 euro. UFP:s presidium får årligen ett litet bidrag för verksamheten och de ungas deltagande i UFP:s session stöds genom resebidrag.

UFP har tillsvidare ingen egen budget utan en egen kostnadspost i Finland-Samfundets budget. I den gällande situationen är det inte möjligt att skapa ett eget pris- och utmärkelssystem, men om UFP beviljas en officiell ställning och/eller ett eget anslag, kan motionen återupptas till behandling.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Motionen är inte aktuell. Om utlandsfinländarparlamentet beviljas en officiell ställning och/eller ett eget anslag, är det möjligt att återuppta motionen.

50. Strykning från UFP:s register av en inaktiv samfund som hade ratificerat utlandsfinländarparlamentets stadgar

Enligt artikel 1 i utlandsfinländarparlamentets stadgar består parlamentet av representanter för finländska samfund som är verksamma runtom i världen. Samfund som kommer med i utlandsfinländarparlamentets verksamhet ska bekräfta utlandsfinländarparlamentets stadgar. I stadgarna anges inte närmare om hur ett samfund stryks från UFP:s register och verksamhet. I stadgarna eller arbetsordningen ingår inte heller bestämmelser om ett samfunds aktivitet.

De utlandsfinländska föreningar och samfund som är med i UFP:s verksamhet har enligt stadgarna rätt att delta i utlandsfinländarparlamentets session och lägga fram motioner, men de är inte förpliktade att göra det. Enligt UFP:s handbok är det ändå önskvärt att ett samfund som har en synlig och fungerande roll i det lokala utlandsfinländarsamfundet, deltar i UFP:s verksamhet.

Följande resolution 25 antogs vid UFP:s session 2005:

Utlandsfinländarparlamentet föreslår att föreningar som deltar i verksamheten ansvarsfullt uppehåller ett uppdaterat kontaktinformationsregister för parlamentets bruk och förpliktar sekretariatet att publicera kontaktuppgifterna på UFP:s webbplats. Ifall kontaktuppgifterna inte uppdaterats under tre sessionsperioder bör sekretariatet radera föreningen från UFP:s register efter att ha hört områdets vice talman i saken.

Denna praxis torde vara fungerande även idag. Enligt stadgarna sammanträder Utlandsfinländarparlamentet med två-tre års mellanrum. Tre sessionsperioder är högst nio år och minst sex år. Verksamheten i många föreningar och samfund bygger på frivilligas och några få aktiva medlemmars insatser. När medlemmar som länge varit aktiva inom föreningen, av en eller annan orsak hoppar av, kan hela verksamheten stanna upp. Detta kan vara övergående eller ett mer bestående fenomen. Det är ändå inte ändamålsenligt att ställa strikta krav på verksamheten när det är fråga om ett öppet samarbetsforum som UFP. UFP är ju starkare desto fler samfund har bekräftat UFP:s stadgar och kommit med i verksamheten.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att resolution nr 25 från sessionen år 2005 ger sekretariatet redan nu möjlighet att stryka medlemsorganisationer från UFP:s register om de inte uppdaterat sina kontaktuppgifter under en period som omfattar tre sessionsperioder. Utlandsfinländarparlamentet anser att förfarandet inte behöver skärpas.

51. Status av observatörer i utlandsfinländarparlamentet

I artikel 2 i stadgarna anges att varje samfund har utifrån medlemsantalet rätt att skicka 1–3 representanter till utlandsfinländarparlamentets session. Antalet observatörer har däremot inte begränsats i stadgarna.

Antalet observatörer har varierat från session till session enligt följande: 50 st. (2000), 53 st. (2002), 56 st. (2005), 57 st. (2007), 46 st. (2010), 27 st. (2012), 47 st. (2015) ja 81 st. (2017). Trots att observatörernas roll i sessionen är passiv (ingen tal- eller rösträtt), har man ändå ansett det viktigt att också andra utöver ordinarie representanter kan komma och följa med sessionen. Med tanke på att den två dagar långa sessionens tidtabell är stram och att längden på representanternas inlägg i plenisalen måste begränsas (8 § i arbetsordningen), är det av tidsmässiga skäl omöjligt att ge observatörerna talrätt i plenisalen.

Enligt 3 § i utlandsfinländarparlamentets arbetsordning bör namnen på representanter, suppleanter, observatörer och eventuella andra observatörer vid sessionen anmälas till Finland-Samfundet rf senast sex veckor före sessionen. Det är skäl att nämna observatörer separat i paragrafen, eftersom också dessa är utnämnda av samfund.

Enligt 7 § i utlandsfinländarparlamentets arbetsordning är utskottsmöten stängda från externa personer. Enligt UFP:s handbok kan observatörer med utskottets beslut få rätten att närvara och uttala sig i utskott. Observatörer har inte rösträtt. Om antalet ordinarie representanter i parlamentet är så stort att det inte finns plats för observatörer i möteslokalerna, kan sekretariatet, med presidiets tillstånd, begränsa observatörers rätt att delta i sessionen eller i utskottsmötet.

Observatörer har nämnts i 12 § i UFP:s arbetsordning. Därmed är det skäl att foga observatörer även till 4 § i arbetsordningen.

Enligt artikel 12 i UFP:s stadgar är det parlamentets plenum som beslutar om ändringar i arbetsordningen genom enkel röstmajoritet.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet beslutar att ändra 3 § i arbetsordningen enligt följande:

De utlandsfinländska samfunden bör till Finland-Samfundet rf meddela om sitt deltagande senast tre månader före sessionen. Då bör även de motioner lämnas in som samfundet ifråga önskar framlägga till behandling. Namn på representanter, ersättare och observatörer samt andra som eventuellt deltar för att följa parlamentets arbete bör anmälas till Finland-Samfundet rf senast sex veckor före sessionen.

Utlandsfinländarparlamentet beslutar att ändra 4 § i arbetsordningen enligt följande:

Senast en månad före sessionen sänder Finland-Samfundet rf till samtliga anmälda represen-

tanter och observatörer sessionens föredragningslista inklusive alla inlämnade motioner.

Den svenska översättningen av 11 § språkgranskas.

Dessutom uppmanas presidiet att utreda observatörernas status i utlandsfinländarparlamentet samt till nästa session lägga fram en motion om en eventuell stadge-/arbetsordningsändring.

52. Sociala medier i utlandsfinländarparlamentets verksamhet

Enligt artikel 1 i utlandsfinländarparlamentets stadgar ska samfund som kommer med i utlandsfinländarparlamentets verksamhet bekräfta dess stadgar och skriftligen meddela att stadgarna ratificerats till parlamentets sekretariat.

Utlandsfinländarparlamentet är inte en juridisk organisation. Det kan inte registreras i Finland, eftersom medlemmarnas medborgarskap inte uppfyller den finska föreningslagens (26.5.1989/503) krav. Enligt 1 § i UFP:s stadgar består utlandsfinländarparlamentet av representanter för finländska samfund som är verksamma runtom i världen. Med den breda definitionen har man försökt garantera att utlandsfinländska samfund kan delta i UFP:s verksamhet så smidigt som möjligt.

Enligt utlandsfinländarparlamentets handbok är förutsättningen för deltagande i UFP:s arbete att samfundet är en fungerande del av det lokala utlandsfinländska samfundet och att det till sin natur är finländskt. UFP:s stadgar och arbetsordning innehåller inte bestämmelser eller anvisningar om ett samfunds aktivitet, verksamhetssätt eller mötespraxis. Via sociala medier kan medlemmarna vara i kontakt med varandra, hålla möten, dela information på ett mångsidigare sätt än förr samt komma överens om tidtabeller mellan olika aktörer. Sociala medier är med andra ord inte självändamålet utan fungerar först och främst som stöd och arbetsredskap för lokalföreningar och -samfund.

Samfund som deltar i UFP:s verksamhet utgör en mycket heterogen grupp. UFP tar därmed inte ställning huruvida samfundets medlemmar bör träffas fysiskt eller virtuellt på webben. Många samfund och grupper håller numera kontakt via de sociala medierna. Så gör till exempel UFP:s finländska medlemmar i Sydeuropa, Afrika och Mellanöstern samt finländska studenter i Stockholm.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att alla sammanslutningar, inklusive grupper och sammanslutningar i sociala medier, som uppfyller utlandsfinländarparlamentets villkor för ratificering (sammanslutningen är en fungerande del av den lokala finländska gemenskapen och till sin natur finländskt) samt kraven ställda för organisationer/sammanslutningar, kan delta i UFP:s verksamhet.

Dessutom uppmanar utlandsfinländarparlamentet sekretariatet att undersöka om det är möjligt att livestreama framtida sessioner.

Förslaget förkastades.

53. Inlämnande av motioner på vägnar av utlandsfinländarparlamentets region genom regionmötets beslut

Motioner utgör den del av utlandsfinländarparlamentets verksamhet där varje medlemssamfund har möjlighet att påverka parlamentets verksamhet och de utlåtanden och ställningstaganden som parlamentet avger. Enligt artikel 5 i UFP:s stadgar har samtliga finländarsamfund som har ratificerat parlamentets stadgar, presidiet samt Finland-Samfundet rf rätt att lägga fram motioner för behandling i utlandsfinländarparlamentet. Enligt 3 § i UFP:s arbetsordning bör finländarsamfund presentera de motioner som de önskar framlägga till behandling i sessionen.

Enligt UFP:s handbok bör motionen fullständigast med samfundets ordförandes eller annan styrelsemedlems underskrift. På grund av detta krav kan motionen inte lämnas in med en elektronisk blankett utan den måste skickas till sekretariatet per post, med fax eller via e-post med scannad bilaga.

Regionala möten nämns i artikel 4 i UFP:s stadgar: Vid parlamentets session väljs vicetalmän samt suppleanter till dessa för en sessionsperiod bland de kandidater som har nominerats för vart och ett av områdena allra senast under de regionala möten som föregick sessionen.

I UFP:s handbok konstateras att vice talmannen bör eftersträva att ordna möten på sitt område. Ett regionalt möte bör alltid ordnas så att motionerna från varje regionalt område kan förberedas och utvecklas. UFP:s områden är geografiskt vidsträckta och avstånden är långa. Inte nära på alla samfund som ratificerat UFP:s stadgar deltar i de regionala mötena, vilket innebär att det regionala mötets representativitet som motionsställare kan ifrågasättas. Men om ett av områdets samfund har lagt fram en motion som också andra samfund stödjer, bör en officiell namnteckning anses vara tillräcklig. De övriga samfunden som ställer sig bakom motionen kan via e-post meddela sitt understöd för motionen. Detta skulle inte kräva någon stadgeändring, och skulle förenkla den nuvarande praxisen där samtliga samfund som understödjer motionen ska lämna in en egen motion med underskrift.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet konstaterar att processen kring inlämnande av motioner ska göras smidigare så att flera utlandsfinländska sammanslutningar inom en geografisk region kan lämna in en gemensam motion som skrivits under av en officiell UFP-sammanslutning. De övriga samman-

slutningarna kan genom ordföranden eller annan medlem med underteckningsrätt skicka e-post och meddela sitt understöd för motionen.

54. De ungas medinflytande i utlandsfinländarparlamentet

Finlands nya ungdomslag (1285/2016) trädde i kraft den 1 januari 2017. Syftet med ungdomslagen är att stärka ungas deltagande, stödja deras tillväxt, självständighet, gemenskapskänsla och fritidsintressen, främja ungas jämlikhet, jämställdhet och rättigheter samt förbättra deras tillväxt- och levnadsförhållanden. För att lyckas med detta bör man ta fasta på dessa utgångspunkter: 1) gemensamt ansvar, kulturell mångfald och internationalisering; 2) hållbar utveckling, sunda levnadsvanor samt respekt för miljön och livet; 3) tvärsektoriellt samarbete. Ungdomslagen avser unga personer som inte har fyllt 29 år.

Finland-Samfundet har sedan 2009 fått statsunderstöd från undervisnings- och kulturministeriet för ungdomsverksamheten. Ministeriet har förutsatt att ungdomsverksamheten framöver utvecklas planmässigt och att verksamhetens samhällseliga genomslagskraft utvärderas.

Finland-Samfundets strategi uppdaterades våren 2017. I de åtgärdsförslag som togs fram utifrån strategin konstateras att Finland-Samfundet ska upprätta ett program för utlandsfinländska ungdomar. Som bakgrund till programmet bör man först kartlägga vilka behov och önskemål finländska ungdomar ute i världen har bl.a. gentemot UFP. Utlandsfinländska ungdomar ska göras delaktiga i denna process och bli hörda om olika former av delaktighet. (Programmets preliminära innehållsförteckning.)

I motionen föreslås att ungdomsutskottet läggs ner och att sessionen utöver vice talmännen från regionerna väljer en ungdomsrepresentant och en suppleant i presidiet. Nedläggningen av utskottet skulle ge en felaktig signal i en situation då man vill utveckla ungdomsverksamheten. Det är skäl att påpeka att det bland permanenta utskott finns också seniorutskottet för seniorfrågor.

Utlandsfinländarparlamentets presidium består av åtta vice talmän och deras suppleanter. Varje område har möjlighet att påverka vem som väljs till vice talman. Valet av vice talman är ingen åldersfråga utan området bör välja den person som är mest lämplig för uppdraget. Det rekommenderas att också unga väljs till viktiga ledande poster i utlandsfinländska samfund. För att aktivera ungdomsverksamheten kan UFP:s olika områden bland sina medlemmar välja t.ex. en som svarar för ungdomsfrågor och som håller nära kontakt med områdets vice talman.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentet uppmanar Finland-Samfundet och utlandsfinländarparlamentet att tillsammans med utlandsfinländska ungdomar ta fram ett program för utlandsfinländska ungdomar där bl.a. ungdomars situation och verksamhetsmöjligheter belyses och riktlinjer för det fortsatta utvecklingsarbetet fastställs. Genomförandet av programmet följs upp i UFP:s ungdomsutskott som också beslutar om programmets framtida utformning.

55. Användning av e-post i samband med sessionsförsändelser

Finland-Samfundets strategi uppdaterades våren 2017. Ett av strategins fokusområden är rättidig kommunikation via flera olika kanaler. Bland konkreta åtgärder finns upprättandet av en kommunikationsstrategi som tar fasta på kommunikationen via olika kanaler och olika mål- och användargrupper. I strategin fastställs också kommunikationsmålen och -ansvaret mer ingående. Kommunikationsplanen ska utarbetas under hösten 2017. Finland-Samfundets nya, mångsidigare och mer interaktiva hemsidor lanserades den 15 juni. Även UFP:s hemsidor ska enligt planerna uppdateras. UFP och Finland-Samfundet har egna Facebook-sidor.

Enligt 2 § i UFP:s arbetsordning tillställer Finland-Samfundet samtliga anmälda utlandsfinländska samfund en inbjudan senast ett halvt år före sessionen. Enligt 4 § i arbetsordningen sänder Finland-Samfundet senast en månad före sessionen till samtliga anmälda representanter och observatörer föredragningslistan inklusive motioner. Arbetsordningen tar inte ställning till hur handlingarna sänds till samfund och anmälda representanter. Den kan med andra ord tolkas så att materialet också sänds elektroniskt. Hitintills har sessionsmaterial som nämns i 2 § och 4 § i arbetsordningen skickats per brevpost.

Mer än 530 samfund deltar i UFP:s verksamhet. Därmed är mängden papper som uppstår och som sänds vidare ansevärd (miljöhänsyn). Dessutom blir det dyrt för Finland-Samfundet (ekonomisk hänsyn). Sessionshandlingarna uppdateras och det görs ändringar i dem ända fram till sessionen (effektivitetshänsyn). Med tanke på allt detta är det lämpligt att handlingarna framöver sänds elektroniskt och att de allra senaste versionerna ligger på UFP:s hemsida.

Enligt 12 § i arbetsordningen sänds protokollet senast två månader efter sessionen per e-post till samtliga organisationer, representanter och observatörer som deltagit i sessionen. Protokollet publiceras på utlandsfinländarparlamentets hemsida. Med tanke på detta är det ändamålsenligt att precisera 2 § och 4 § i UFP:s arbetsordning så att handlingarna framöver sänds till samfund per e-post.

Enligt artikel 12 § i UFP:s stadgar beslutar parlamentets plenum om ändringar i parlamentets arbetsordning genom enkel röstmajoritet.

UTLANDSFINLÄNDARPARLAMENTETS RESOLUTION:

Utlandsfinländarparlamentets arbetsordning ska ändras enligt följande:

2 § Finland-Samfundet rf skickar samtliga anmälda utlandsfinländska samfund en inbjudan i första hand per e-post senast ett halvt år före sessionen.

4 § Senast en månad före sessionen skickar Finland-Samfundet rf i första hand per e-post till samtliga anmälda representanter och observatörer sessionens föredragningslista inklusive alla inlämnade motioner.

Ulkosuomalaisparlamentin sihteeristö

Suomi-Seura ry
Mariankatu 8
00170 Helsinki
Finland
Puh: +358-(0)9-684 1210
Faksi: +358-(0)9-684 12 140
Sähköposti: info@usp.fi, info@suomi-seura.fi
Internet: www.usp.fi, www.suomi-seura.fi

Utlandsfinländarparlamentets sekretariat

Finland-Samfundet rf
Mariegatan 8
00170 Helsingfors
Finland
Tel: +358-(0)9-684 1210
Fax: +358-(0)9-684 12 140
E-post: info@usp.fi, info@suomi-seura
Internet: www.usp.fi, www.suomi-seura.fi

The Secretariat of the Finnish Expatriate Parliament

Finland Society
Mariankatu 8
00170 Helsinki
Finland
Tel: +358-(0)9-684 1210
Fax: +358-(0)9-684 12 140
E-mail: info@usp.fi, info@suomi-seura
Internet: www.usp.fi, www.suomi-seura.fi

